Projekt z dnia 11 września 2025 r.

U S T A W A

z dnia ……2025 r.

o zmianie ustawy o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia oraz niektórych innych ustaw[1), 2)]

Art. 1. W ustawie z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia (Dz. U. poz. 919) wprowadza się następujące zmiany:

1) odnośnik nr 1 do tytułu ustawy otrzymuje brzmienie:

„1) rozporządzenia (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu

---

1) Niniejsza ustawa służy stosowaniu następujących rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE/UE) oraz rozporządzeń wykonawczych Komisji Europejskiej (UE):
   1) rozporządzenia (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2007, str. 1, Dz. Urz. UE L 199 z 28.07.2008, str. 1, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 1, Dz. Urz. UE L 158 z 16.06.2011, str. 1, Dz. Urz. UE L 142 z 01.06.2012, str. 16 oraz Dz. Urz. UE L 151 z 14.06.2018, str. 1);
   2) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 595/2009 z dnia 18 czerwca 2009 r. dotyczącego homologacji typu pojazdów silnikowych i silników w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z pojazdów ciężarowych o dużej ładowności (Euro VI) i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 715/2007 i dyrektywę 2007/46/WE oraz uchylającego dyrektywy 80/1269/EWG, 2005/55/WE i 2005/78/WE (Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 1, Dz. Urz. UE L 200 z 31.07.2009, str. 52, Dz. Urz. UE L 167 z 25.06.2011, str. 1, Dz. Urz. UE L 47 z 18.02.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 151 z 14.06.2018, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 202);
   3) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 167/2013 z dnia 5 lutego 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów rolniczych i leśnych (Dz. Urz. UE L 60 z 02.03.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 364 z 18.12.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 252 z 16.09.2016, str. 53, Dz. Urz. UE L 277 z 13.10.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 140 z 06.06.2018, str. 15, Dz. Urz. UE L 91 z 29.03.2019, str. 42 oraz Dz. Urz. UE L 2024/2838 z 07.11.2024);
   4) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 168/2013 z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów dwu– lub trzykołowych oraz czterokołowców (Dz. Urz. UE L 60 z 02.03.2013, str. 52, Dz. Urz. UE L 53 z 21.02.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 77 z 23.03.2016, str. 65, Dz. Urz. UE L 30 z 31.01.2019, str. 106, Dz. Urz. UE L 381 z 13.11.2020, str. 4 oraz Dz. Urz. UE L 2024/2838 z 07.11.2024);
   5) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 540/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie poziomu dźwięku pojazdów silnikowych i zamiennych układów tłumiących oraz zmieniającego dyrektywę 2007/46/WE i uchylającego dyrektywę 70/157/EWG (Dz. Urz. UE L 158 z 27.05.2014, str. 131, Dz. Urz. UE L 239 z 19.09.2017, str. 3 oraz Dz. Urz. UE L 138 z 24.05.2019, str. 70);
   6) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, komponentów i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów, zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 715/2007 i (WE) nr 595/2009 oraz uchylającego dyrektywę 2007/46/WE (Dz. Urz. UE L 151 z

do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2007, str. 1, Dz. Urz. UE L 199 z 28.07.2008, str. 1, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 1, Dz. Urz. UE L 158 z 16.06.2011, str. 1, Dz. Urz. UE L 142 z 01.06.2012, str. 16 oraz Dz. Urz. UE L 151 z 14.06.2018, str. 1);

2) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 595/2009 z dnia 18 czerwca 2009 r. dotyczącego homologacji typu pojazdów silnikowych i silników w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z pojazdów ciężarowych o dużej ładowności (Euro VI) i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 715/2007 i dyrektywę 2007/46/WE oraz uchylającego dyrektywy 80/1269/EWG, 2005/55/WE i 2005/78/WE (Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 1, Dz. Urz. UE L 200 z

---

14.06.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 325 z 16.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 19 z 21.01.2021, str. 2, Dz. Urz. UE L 272 z 30.07.2021, str. 16, Dz. Urz. UE L 313 z 06.09.2021, str. 4, Dz. Urz. UE L 398 z 11.11.2021, str. 29, Dz. Urz. UE L 296 z 16.11.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 304 z 24.11.2022, str. 103, Dz. Urz. UE L 92 z 30.03.2023, str. 30, Dz. Urz. UE 2024/1257 z 08.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1610 z 06.06.2024);

7) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniającego dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (Dz. Urz. UE L 169 z 25.06.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 191 z 28.07.2023, str. 1, Dz. Urz. UE L 2024/1252 z 03.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90589 z 01.10.2024);

8) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2144 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie wymogów dotyczących homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, komponentów i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów, w odniesieniu do ich ogólnego bezpieczeństwa oraz ochrony osób znajdujących się w pojeździe i niechronionych uczestników ruchu drogowego, zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 78/2009, (WE) nr 79/2009 i (WE) nr 661/2009 oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 631/2009, (UE) nr 406/2010, (UE) nr 672/2010, (UE) nr 1003/2010, (UE) nr 1005/2010, (UE) nr 1008/2010, (UE) nr 1009/2010, (UE) nr 19/2011, (UE) nr 109/2011, (UE) nr 458/2011, (UE) nr 65/2012, (UE) nr 130/2012, (UE) nr 347/2012, (UE) nr 351/2012, (UE) nr 1230/2012 i (UE) 2015/166 (Dz. Urz. UE L 325 z 16.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 272 z 30.07.2021, str. 11, Dz. Urz. UE L 292 z 16.08.2021, str. 4, Dz. Urz. UE L 398 z 11.11.2021, str. 29, Dz. Urz. UE L 409 z 17.11.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 107 z 06.04.2022, str. 18, Dz. Urz. UE L 213 z 16.08.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2023/2590 z 22.11.2023);

9) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/133 z dnia 4 lutego 2021 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 w odniesieniu do podstawowego formatu, struktury i środków wymiany danych dotyczących świadectw zgodności w formacie elektronicznym (Dz. Urz. UE L 42 z 05.02.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 68 z 03.03.2022, str. 22 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1061 z 11.04.2024);

10) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/163 z dnia 7 lutego 2022 r. ustanawiającego przepisy dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 w odniesieniu do wymogów funkcjonalnych dotyczących nadzoru rynku w zakresie pojazdów, układów, komponentów i oddzielnych zespołów technicznych (Dz. Urz. UE L 27 z 08.02.2022, str. 1).

[2)] Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym, ustawę z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, ustawę z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym oraz ustawę z dnia 16 maja 2019 r. o Funduszu Rozwoju Przewozów Autobusowych o charakterze użyteczności publicznej.

31.07.2009, str. 52, Dz. Urz. UE L 167 z 25.06.2011, str. 1, Dz. Urz. UE L 47 z 18.02.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 151 z 14.06.2018, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 202);

3) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 167/2013 z dnia 5 lutego 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów rolniczych i leśnych (Dz. Urz. UE L 60 z 02.03.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 364 z 18.12.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 252 z 16.09.2016, str. 53, Dz. Urz. UE L 277 z 13.10.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 140 z 06.06.2018, str. 15, Dz. Urz. UE L 91 z 29.03.2019, str. 42 oraz Dz. Urz. UE L 2024/2838 z 07.11.2024);

4) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 168/2013 z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów dwu– lub trzykołowych oraz czterokołowców (Dz. Urz. UE L 60 z 02.03.2013, str. 52, Dz. Urz. UE L 53 z 21.02.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 77 z 23.03.2016, str. 65, Dz. Urz. UE L 30 z 31.01.2019, str. 106, Dz. Urz. UE L 381 z 13.11.2020, str. 4 oraz Dz. Urz. UE L 2024/2838 z 07.11.2024);

5) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 540/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie poziomu dźwięku pojazdów silnikowych i zamiennych układów tłumiących oraz zmieniającego dyrektywę 2007/46/WE i uchylającego dyrektywę 70/157/EWG (Dz. Urz. UE L 158 z 27.05.2014, str. 131, Dz. Urz. UE L 239 z 19.09.2017, str. 3 oraz Dz. Urz. UE L 138 z 24.05.2019, str. 70);

6) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, komponentów i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów, zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 715/2007 i (WE) nr 595/2009 oraz uchylającego dyrektywę 2007/46/WE (Dz. Urz. UE L 151 z 14.06.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 325 z 16.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 19 z 21.01.2021, str. 2, Dz. Urz. UE L 272 z 30.07.2021, str. 16, Dz. Urz. UE L 313 z 06.09.2021, str. 4, Dz. Urz. UE L 398 z 11.11.2021, str. 29, Dz. Urz. UE L 296 z 16.11.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 304 z 24.11.2022, str. 103, Dz. Urz. UE L 92 z 30.03.2023, str. 30, Dz. Urz. UE 2024/1257 z 08.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1610 z 06.06.2024);

7) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniającego dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (Dz. Urz. UE L 169 z 25.06.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 191 z 28.07.2023, str. 1, Dz. Urz. UE L 2024/1252 z 03.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90589 z 01.10.2024);
8) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2144 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie wymogów dotyczących homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, komponentów i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów, w odniesieniu do ich ogólnego bezpieczeństwa oraz ochrony osób znajdujących się w pojeździe i niechronionych uczestników ruchu drogowego, zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 78/2009, (WE) nr 79/2009 i (WE) nr 661/2009 oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 631/2009, (UE) nr 406/2010, (UE) nr 672/2010, (UE) nr 1003/2010, (UE) nr 1005/2010, (UE) nr 1008/2010, (UE) nr 1009/2010, (UE) nr 19/2011, (UE) nr 109/2011, (UE) nr 458/2011, (UE) nr 65/2012, (UE) nr 130/2012, (UE) nr 347/2012, (UE) nr 351/2012, (UE) nr 1230/2012 i (UE) 2015/166 (Dz. Urz. UE L 325 z 16.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 272 z 30.07.2021, str. 11, Dz. Urz. UE L 292 z 16.08.2021, str. 4, Dz. Urz. UE L 398 z 11.11.2021, str. 29, Dz. Urz. UE L 409 z 17.11.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 107 z 06.04.2022, str. 18, Dz. Urz. UE L 213 z 16.08.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2023/2590 z 22.11.2023);
9) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/133 z dnia 4 lutego 2021 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 w odniesieniu do podstawowego formatu, struktury i środków wymiany danych dotyczących świadectw zgodności w formacie elektronicznym (Dz. Urz. UE L 42 z 05.02.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 68 z 03.03.2022, str. 22 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1061 z 11.04.2024);
10) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/163 z dnia 7 lutego 2022 r. ustanawiającego przepisy dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 w odniesieniu do wymogów funkcjonalnych dotyczących nadzoru rynku w zakresie pojazdów, układów, komponentów i oddzielnych zespołów technicznych (Dz. Urz. UE L 27 z 08.02.2022, str. 1).”;

2) w art. 1:

a) w ust. 1 w pkt 11 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 12 w brzmieniu:

„12) nakładanie na podmioty gospodarcze i służbę techniczną sankcji za naruszenie obowiązków wynikających z ustawy oraz:

a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 167/2013 z dnia 5 lutego 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów rolniczych i leśnych (Dz. Urz. UE L 60 z 02.03.2013, str. 1, z późn. zm.[3)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 167/2013”,

b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 168/2013 z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów dwu– lub trzykołowych oraz czterokołowców (Dz. Urz. UE L 60 z 02.03.2013, str. 52, z późn. zm.[4)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 168/2013”,

c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, komponentów i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów, zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 715/2007 i (WE) nr 595/2009 oraz uchylającego dyrektywę 2007/46/WE (Dz. Urz. UE L 151 z 14.06.2018, str. 1, z późn. zm.[5)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/858”,

d) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniające dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr

---

3) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 364 z 18.12.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 252 z 16.09.2016, str. 53, Dz. Urz. UE L 277 z 13.10.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 140 z 06.06.2018, str. 15, Dz. Urz. UE L 91 z 29.03.2019, str. 42 oraz Dz. Urz. UE L 2024/2838 z 07.11.2024.

4) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 53 z 21.02.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 77 z 23.03.2016, str. 65, Dz. Urz. UE L 30 z 31.01.2019, str. 106, Dz. Urz. UE L 381 z 13.11.2020, str. 4 oraz Dz. Urz. UE L 2024/2838 z 07.11.2024.

5) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 325 z 16.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 19 z 21.01.2021, str. 2, Dz. Urz. UE L 272 z 30.07.2021, str. 16, Dz. Urz. UE L 313 z 06.09.2021, str. 4, Dz. Urz. UE L 398 z 11.11.2021, str. 29, Dz. Urz. UE L 296 z 16.11.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 304 z 24.11.2022, str. 103, Dz. Urz. UE L 92 z 30.03.2023, str. 30, Dz. Urz. UE 2024/1257 z 08.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1610 z 06.06.2024.

765/2008 i (UE) nr 305/2011 (Dz. Urz. UE L 169 z 25.06.2019, str. 1, z późn. zm.[6)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/2010”,

e) aktów wymienionych w rozporządzeniach, o których mowa w lit. a–d oraz aktów wydanych na podstawie tych rozporządzeń,

f) regulaminów ONZ, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 34, zwanych dalej „regulaminami ONZ”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ustawa określa organ nadzoru rynku oraz zasady funkcjonowania systemu nadzoru rynku w odniesieniu do pojazdów, przedmiotów wyposażenia i części.”,

c) w ust. 3:

– w pkt 1 lit. a–c otrzymują brzmienie:

„a) art. 4 rozporządzenia 167/2013,

b) art. 4 rozporządzenia 168/2013,

c) art. 4 ust. 1 rozporządzenia 2018/858,”,

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a–1c w brzmieniu:

„1a) sprowadzonych na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej z państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej podlegającym procedurze krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu;

1b) podlegających procedurze uznania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wydanego na dany pojazd zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia 167/2013, art. 1 ust. 1 rozporządzenia 168/2013 albo art. 45 rozporządzenia 2018/858 przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej;

1c) innych niż wymienione w pkt 1a i 1b podlegających procedurze krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu;”;

3) w art. 2:

a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) podmiocie gospodarczym – rozumie się przez to producenta, upoważnionego przedstawiciela producenta, importera, dystrybutora, dostawcę usług realizacji

---

6) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 191 z 28.07.2023, str. 1, Dz. Urz. UE L 2024/1252 z 03.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90589 z 01.10.2024,.

zamówień lub każdą inną osobę fizyczną lub prawną podlegającą obowiązkom związanym z produkcją pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części, wprowadzaniem ich do obrotu, udostępnianiem na rynku lub użytkowaniem zgodnie z rozporządzeniem 167/2013, rozporządzeniem 168/2013, rozporządzeniem 2018/858 lub rozporządzeniem 2019/1020;”,

b) pkt 23 otrzymuje brzmienie:

„23) procedurze krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu – rozumie się przez to procedurę potwierdzenia spełnienia przez dany pojazd odpowiednich warunków lub wymagań technicznych, o których mowa odpowiednio w art. 1 ust. 1 rozporządzenia 167/2013, art. 1 ust. 1 rozporządzenia 168/2013, art. 45 rozporządzenia 2018/858, przepisach wydanych na podstawie art. 68r ust. 1 albo oraz art. 66 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, w tym przepisach wydanych na podstawie art. 66 ust. 5 tej ustawy;”,

c) pkt 33 otrzymuje brzmienie:

„33) świadectwie krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu – rozumie się przez to dokument stwierdzający spełnienie:

a) wymagań procedury określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 68r ust. 1,

b) warunków, o których mowa w art. 66 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, w tym w przepisach wydanych na podstawie art. 66 ust. 5 tej ustawy;”,

d) po pkt 33 dodaje się pkt 33a w brzmieniu:

„33a) świadectwie krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem – rozumie się przez to dokument stwierdzający spełnienie:

a) wymagań procedury określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 68r ust. 1,

b) warunków, o których mowa w art. 66 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, w tym w przepisach wydanych na podstawie art. 66 ust. 5 tej ustawy;”,

e) w pkt 34 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 35–40 w brzmieniu:

„35) nadzorze rynku – rozumie się przez to nadzór rynku, o którym mowa odpowiednio w art. 3 pkt 44 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 58

rozporządzenia 168/2013, art. 3 pkt 34 rozporządzenia 2018/858 albo art. 3 pkt 3 rozporządzenia 2019/1020;

36) wprowadzeniu do obrotu – rozumie się przez to wprowadzenie do obrotu, o którym mowa odpowiednio w art. 3 pkt 39 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 54 rozporządzenia 168/2013, art. 3 pkt 50 rozporządzenia 2018/858 albo art. 3 pkt 2 rozporządzenia 2019/1020;

37) udostępnieniu na rynku – rozumie się przez to udostępnienie na rynku, o którym mowa odpowiednio w art. 3 pkt 47 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 55 rozporządzenia 168/2013 albo art. 3 pkt 51 rozporządzenia 2018/858 albo art. 3 pkt 1 rozporządzenia 2019/1020;

38) dopuszczeniu – rozumie się przez to dopuszczenie, o którym mowa odpowiednio w art. 3 pkt 40 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 53 rozporządzenia 168/2013 albo art. 3 pkt 52 rozporządzenia 2018/858;

39) operatorze platform – rozumie się przez to podmiot, o którym mowa w art. 75a ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1588 i 1685);

40) platformie – rozumie się przez to platformę, o której mowa w art. 75a ust. 1 pkt 12 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami;

41) użytkowniku końcowym – rozumie się przez to użytkownika końcowego, o którym mowa w art. 3 pkt 21 rozporządzenia 2019/1020.”;

4) w art. 3:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dyrektor TDT prowadzi bazę świadectw zgodności przekazanych przez producentów pojazdów w postaci elektronicznej w systemie teleinformatycznym obsługującym centralną ewidencję pojazdów, o której mowa w art. 80a ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, zwaną dalej „ewidencją”.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a brzmieniu:

„2a. Dyrektor TDT poprzez ewidencję zapewnia producentom pojazdów, o których mowa w art. 37 ust. 5 rozporządzenia 2018/858, dostęp do świadectw zgodności przekazanych przez producentów pojazdów zgodnie z ust. 2.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dyrektor TDT jest na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej organem nadzoru rynku w rozumieniu odpowiednio art. 3 pkt 45 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 57 rozporządzenia 168/2013 albo art. 3 pkt 35 rozporządzenia 2018/858 – w zakresie aktów wymienionych w tych rozporządzeniach, aktów wydanych na podstawie tych rozporządzeń oraz regulaminów ONZ. Dyrektor TDT wykonuje funkcję organu nadzoru rynku w rozumieniu art. 3 pkt 3 rozporządzenia 2019/1020 w odniesieniu do krajowej homologacji typu pojazdu, homologacji dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu, krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem oraz spełniania przez hulajnogi elektryczne warunków technicznych określonych w § 2 ust. 1 pkt 12 i ust. 13a, § 3 ust. 13a, § 55a, § 55d oraz § 56 ust. 5 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 31 grudnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych pojazdów oraz zakresu ich niezbędnego wyposażenia (Dz. U. z 2024 r. poz. 502 i 1417), zgodnie z zasadami i procedurami określonymi w rozporządzeniu 2019/1020, które stanowi ramy dla kontroli produktów.”,

d) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Organy administracji rządowej i samorządowej, państwowe osoby prawne oraz państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne są obowiązane współdziałać z Dyrektorem TDT, nieodpłatnie udostępniać Dyrektorowi TDT informacje w sprawach indywidualnych oraz udzielać mu pomocy, w tym pomocy technicznej przy wykonywaniu jego zadań wynikających z ustawy.”;

5) w art. 13:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Producent, przedstawiciel producenta, importer pojazdu, z wyjątkiem tramwaju i trolejbusu, na którego typ producent nie uzyskał dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest obowiązany uzyskać, zgodnie z odpowiednio rozporządzeniem 167/2013, rozporządzeniem 168/2013, rozporządzeniem 2018/858 albo przepisami ustawy:

1) świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu;
2) uznanie świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wydanego zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia 167/2013, art. 1 ust. 1 rozporządzenia 168/2013 albo art. 45 rozporządzenia 2018/858 przez właściwy

organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo

3) świadectwo unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu

– które potwierdza spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych określonych dla tego pojazdu.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Właściciel pojazdu jest obowiązany uzyskać, zgodnie z odpowiednio rozporządzeniem 167/2013, rozporządzeniem 168/2013, rozporządzeniem 2018/858 albo przepisami ustawy:

1) świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu albo świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem;

2) uznanie świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wydanego zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia 167/2013, art. 1 ust. 1 rozporządzenia 168/2013 albo art. 45 rozporządzenia 2018/858 przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo

3) świadectwo unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu

– które potwierdza spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych określonych dla tego pojazdu.”;

6) w art. 14 dodaje się ust. 4–6 w brzmieniu:

„4. Podmiot gospodarczy uczestniczący w procedurach homologacyjnych oraz wprowadzający do obrotu pojazdy, przedmioty wyposażenia lub części, jest obowiązany do realizacji obowiązków wynikających z ustawy, rozporządzenia 167/2013, rozporządzenia 168/2013, rozporządzenia 2018/858, aktów wymienionych w tych rozporządzeniach oraz aktów wydanych na podstawie tych rozporządzeń i regulaminów ONZ.

5. Zakazuje się wprowadzania do obrotu nowego pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części bez wymaganego odpowiedniego: świadectwa homologacji typu UE, świadectwa homologacji typu WE, świadectwa homologacji typu ONZ, świadectwa homologacji typu EKG ONZ, świadectwa krajowej homologacji typu pojazdu dla pojazdów kategorii: C, R, S, T4.1, T4.2, świadectwa krajowej homologacji typu tramwaju, świadectwa krajowej homologacji typu trolejbusu, świadectwa homologacji

typu WE dla pojazdów produkowanych w małych seriach, świadectwa krajowej homologacji typu dla pojazdów produkowanych w małych seriach, uznania świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach wydanego przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, dopuszczenia jednostkowego pojazdu, dopuszczenia indywidualnego WE pojazdu, świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu, świadectwa unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, uznania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wydanego dla nowego pojazdu zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia 167/2013, art. 1 ust. 1 rozporządzenia 168/2013 albo art. 45 rozporządzenia 2018/858 przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo zezwolenia na wprowadzanie do obrotu przedmiotu wyposażenia lub części, które mogą stwarzać poważne zagrożenie dla właściwego funkcjonowania istotnych układów.

6. Zakazuje się montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu bez wymaganego świadectwa homologacji montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu.”;

7) w art. 27:

a) w ust. 1:

– pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) wystawić w postaci papierowej świadectwo zgodności do każdego pojazdu, na którego typ wydano odpowiednie świadectwo homologacji; świadectwo zgodności może być podpisane podpisem odbitym sposobem mechanicznym; świadectwo zgodności może być złożone w postaci elektronicznej i wówczas powinno zostać przekazane do ewidencji, z zastrzeżeniem pkt 3a;

3) wystawić oświadczenie w postaci papierowej zawierające dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu, którego wzór określają przepisy wydane na podstawie art. 54 ust. 1 lub art. 55 ust. 1; oświadczenie może być podpisane podpisem odbitym sposobem mechanicznym i może je złożyć w imieniu producenta importer, dystrybutor lub przedstawiciel producenta; oświadczenie może być złożone w postaci elektronicznej i wówczas powinno zostać przekazane do ewidencji, z zastrzeżeniem pkt 3a;”,

− po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) wystawić w postaci elektronicznej świadectwo zgodności oraz oświadczenie, o którym mowa w pkt 3 do każdego pojazdu kategorii M, N, O, na którego typ Dyrektor TDT wydał świadectwo homologacji typu UE pojazdu i przekazać do ewidencji; sposób i postać udostępniania świadectwa zgodności w postaci elektronicznej określają przepisy rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/133 z dnia 4 lutego 2021 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 w odniesieniu do podstawowego formatu, struktury i środków wymiany danych dotyczących świadectw zgodności w formacie elektronicznym (Dz. Urz. UE L 42 z 05.02.2021, str. 1, z późn. zm.[7)]). Obowiązku, o którym mowa w pkt 2 i 3 w zakresie zastosowania postaci papierowej tych dokumentów, nie stosuje się;”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Producent pojazdu kategorii M, N, O, na którego typ Dyrektor TDT wydał świadectwo krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach może wystawić świadectwo zgodności oraz oświadczenie zawierające dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu w postaci elektronicznej do każdego takiego pojazdu i przekazać je do ewidencji zgodnie z ust. 1 pkt 3a. Obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 3 w zakresie zastosowania postaci papierowej tych dokumentów, nie stosuje się.”;

8) po art. 53 dodaje się art. 53a–53d w brzmieniu:

„Art. 53a. Podmiot gospodarczy, który wprowadził do obrotu pojazd, przedmiot wyposażenia lub część, wbrew zakazowi określonemu w art. 14 ust. 5 lub stwierdził niezgodność z wymaganiami lub stwarzanie poważnego ryzyka, jest obowiązany:

1) podać do publicznej wiadomości w środkach masowego przekazu o zasięgu ogólnopolskim oraz w miejscu wprowadzenia do obrotu pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części objętych obowiązkiem wycofania z rynku, informację o pojeździe, przedmiocie wyposażenia lub części objętych obowiązkiem wycofania z rynku oraz

---

[7)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 68 z 03.03.2022, str. 22 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1061 z 11.04.2024).

2) na swój koszt:
   a) doprowadzić pojazd, przedmiot wyposażenia lub część do stanu zgodności z wymaganiami albo
   b) wycofać z rynku pojazd, przedmiot wyposażenia lub część, a w przypadku, gdy pojazd, przedmiot wyposażenia lub część zostały zbyte na rzecz użytkownika końcowego także:
      – odkupić pojazd, przedmiot wyposażenia lub część od podmiotu lub osoby posiadającej tytuł prawny do tego pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części albo
      – wymienić na nowy pojazd, przedmiot wyposażenia lub część spełniające wymagania odpowiednio ustawy, rozporządzenia 167/2013, rozporządzenia 168/2013, rozporządzenia 2018/858, aktów wymienionych w tych rozporządzeniach oraz aktów wydanych na podstawie tych rozporządzeń oraz regulaminów ONZ, na podstawie dokumentu potwierdzającego ich zakup;
3) poinformować Dyrektora TDT jako organ nadzoru rynku o działaniach, o których mowa w pkt 1 i 2.

Art. 53b. 1. W przypadku gdy Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku w wyniku prowadzonej kontroli, o której mowa w art. 68w oraz art. 68zi lub badań, o których mowa w art. 68z oraz art. 68zj, stwierdzi niezgodność z wymaganiami lub stwarzanie poważnego ryzyka przez pojazd, przedmiot wyposażenia lub część, po przeprowadzonym postępowaniu o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 71a, w drodze decyzji nakazuje podmiotowi gospodarczemu:

1) podać do publicznej wiadomości w środkach masowego przekazu o zasięgu ogólnopolskim oraz w miejscu wprowadzenia do obrotu pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części objętych obowiązkiem wycofania z rynku, informację o pojeździe, przedmiocie wyposażenia lub części objętych obowiązkiem wycofania z rynku oraz
2) usunięcie niezgodności z wymaganiami lub usunięcie ryzyka, a w przypadku gdy ich usunięcie nie jest możliwe, zakazuje udostępniania na rynku pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części; natomiast w przypadku gdy pojazd, przedmiot wyposażenia lub część zostały już udostępnione, nakazuje ich wycofanie z rynku lub użytku oraz nakazuje odkupienie pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części od użytkowników

końcowych albo wymianę na nowy pojazd, przedmiot wyposażenia lub część zgodne z wymaganiami.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku może:

1) określić warunki na jakich pojazd, przedmiot wyposażenia lub część mogą być udostępniane na rynku;
2) nakazać umieszczenie na pojeździe, przedmiocie wyposażenia lub części ostrzeżeń o ryzyku jakie pojazd, przedmiot wyposażenia lub część mogą stwarzać;
3) nakazać zniszczenie pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, w przypadku gdy pojazd, przedmiot wyposażenia lub część stwarzają poważne ryzyko i nie da się tego ryzyka usunąć.

3. Jeżeli przepisy Unii Europejskiej przewidują wycofanie z rynku pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku wydaje decyzję w tej sprawie.

4. Środki, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się w zależności od rodzaju stwierdzonych niezgodności z wymaganiami lub stopnia ryzyka stwarzanego przez pojazd, przedmiot wyposażenia lub część, mając na celu w szczególności usunięcie istniejącego zagrożenia dla bezpieczeństwa, ochrony zdrowia, w tym zdrowia użytkowników pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, oraz środowiska, celem zachowania bezpieczeństwa użytkowników pojazdu oraz ruchu drogowego.

5. Pojazd, przedmiot wyposażenia lub część wycofane z rynku nie mogą być ponownie udostępnione na rynku.

6. W przypadku gdy decyzja, o której mowa w ust. 1 lub 3, dotyczy dystrybutora, środki mają zastosowanie wyłącznie wobec pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części, które zostały przez niego udostępnione na rynku.

7. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku powiadamia o wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1 lub 3, opinię publiczną w trybie określonym w art. 68u oraz przekazuje informację o wydaniu decyzji Komisji Europejskiej oraz organom nadzoru rynku w państwach członkowskich Unii Europejskiej, za pomocą systemu szybkiej wymiany informacji, o którym mowa w art. 20 ust. 4 rozporządzenia 2019/1020, zwanego dalej „systemem RAPEX”, oraz systemu informacyjnego i komunikacyjnego do celów nadzoru rynku, o którym mowa w art. 34 ust. 1 rozporządzenia 2019/1020, zwanego dalej „systemem ICSMS”.

8. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku informuje organ właściwy w sprawach homologacji, który przeprowadził ocenę zgodności pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części o stwierdzeniu niezgodności z wymaganiami lub stwarzaniu przez pojazd, przedmiot wyposażenia lub część ryzyka, wskazując stwierdzone niezgodności lub ryzyka.

9. W celu potwierdzenia, czy decyzja, o której mowa w ust. 1 lub 3, została wykonana, Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku może przeprowadzić kontrolę.

10. Podmiot lub osoba posiadająca tytuł prawny do pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części objętych obowiązkiem wycofania z rynku ma prawo żądać od podmiotu gospodarczego, który wprowadził do obrotu pojazd, przedmiot wyposażenia lub część, odkupienia po cenie sprzedaży albo wymiany na nowy pojazd, przedmiot wyposażenia lub część spełniające wymagania.

11. W przypadku uznania, że pojazd, przedmiot wyposażenia lub część stwarzają poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa, ochrony zdrowia i środowiska oraz znajdują się w posiadaniu użytkowników końcowych, Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku publikuje na stronie podmiotowej Transportowego Dozoru Technicznego informację o możliwości zwrotu pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części do podmiotu gospodarczego, który wprowadził do obrotu ten pojazd, przedmiot wyposażenia lub część oraz informację o zagrożeniach dotyczących tego pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części.

12. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb postępowania przy zniszczeniu pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, uwzględniając poważny stopień ryzyka dla bezpieczeństwa, ochrony zdrowia, w tym zdrowia użytkowników pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, oraz środowiska, celem zachowania bezpieczeństwa użytkowników pojazdu oraz ruchu drogowego.

Art. 53c. Podmiot gospodarczy, który zamontował w pojeździe dodatkową instalację zasilania gazem pojazdu, wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 14 ust. 6, jest obowiązany do zlecenia uprawnionemu podmiotowi wymiany, na swój koszt, zainstalowanej instalacji na instalację zgodną ze świadectwem homologacji montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu.

Art. 53d. Do czynności podejmowanych przez Dyrektora TDT jako organ nadzoru rynku w zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą, przepisami rozporządzenia

167/2013, rozporządzenia 168/2013, rozporządzenia 2018/858, rozporządzenia 2019/1020, aktów wymienionych w tych rozporządzeniach oraz aktów wydanych na podstawie tych rozporządzeń oraz regulaminów ONZ, przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769) stosuje się odpowiednio.”;

9) uchyla się rozdział 4;

10) po rozdziale 4 dodaje się rozdziały 4a i 4b w brzmieniu:

„Rozdział 4a

Indywidualne dopuszczenie pojazdu

Art. 68a. 1. Spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych przez dany pojazd potwierdza się w procedurze indywidualnego dopuszczenia pojazdu.

2. Indywidualne dopuszczenie pojazdu może nastąpić w formie:

1) unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu;

2) krajowego indywidualnego dopuszczenia:

a) nowego pojazdu,

b) pojazdu niebędącego nowym pojazdem.

3. Unijnemu indywidualnemu dopuszczeniu pojazdu podlega pojazd, o którym mowa w art. 44 ust. 1 rozporządzenia 2018/858, który nie był nigdy zarejestrowany albo w odniesieniu, do którego od chwili rejestracji do chwili złożenia wniosku o uzyskanie unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, nie upłynęło więcej niż 6 miesięcy.

4. Krajowemu indywidualnemu dopuszczeniu nowego pojazdu podlega nowy pojazd:

1) przed wprowadzeniem do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na którego typ producent nie uzyskał świadectwa homologacji typu UE pojazdu, świadectwa homologacji typu ONZ, świadectwa krajowej homologacji typu pojazdu albo świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach;

2) na którego typ zostało wydane świadectwo homologacji typu UE pojazdu, świadectwo homologacji typu ONZ, świadectwo krajowej homologacji typu pojazdu albo świadectwo krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach i w którym to pojeździe, w jego przedmiocie wyposażenia lub części przed

rejestracją zostały wprowadzone zmiany wpływające na zmianę warunków stanowiących podstawę do wydania świadectwa homologacji typu tego pojazdu.

5. Krajowemu indywidualnemu dopuszczeniu nowego pojazdu podlega także:

1) pojazd, w odniesieniu do którego od chwili jego pierwszej rejestracji w państwie pochodzenia niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej do chwili złożenia wniosku o uzyskanie krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu nie upłynęło więcej niż 12 miesięcy albo pojazd, który posiada przebieg nie większy niż 10 000 km, nawet w przypadku upływu tych 12 miesięcy;
2) ciągnik rolniczy, który:
   a) nie jest nowym pojazdem,
   b) nie był zarejestrowany lub wykorzystywany na terytorium Unii Europejskiej,
   c) nie posiada ważnych dokumentów potwierdzających spełnienie odpowiednich wymagań technicznych obowiązujących w procedurze homologacji typu UE pojazdu, typu ONZ albo typu pojazdu.

6. Krajowemu indywidualnemu dopuszczeniu pojazdu niebędącego nowym pojazdem podlega pojazd, z zastrzeżeniem ust. 5, który:

1) nie jest nowy i nie był zarejestrowany lub wykorzystywany na terytorium Unii Europejskiej i nie posiada ważnych dokumentów potwierdzających spełnienie odpowiednich wymagań technicznych obowiązujących w procedurze homologacji typu UE pojazdu, typu ONZ albo typu pojazdu;
2) nie jest nowy i nie był zarejestrowany na terytorium Unii Europejskiej, gdyż nie podlegał takiemu obowiązkowi w państwie pochodzenia, z którego został sprowadzony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ale był wykorzystywany na terytorium Unii Europejskiej;
3) jest nowy i nie posiada ważnych dokumentów potwierdzających spełnienie odpowiednich wymagań technicznych obowiązujących w procedurze homologacji typu UE pojazdu, typu ONZ albo typu pojazdu i został sprowadzony z państwa nie będącego państwem członkowskim Unii Europejskiej, który ma być zgłoszony do rejestracji na podstawie art. 73 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. − Prawo o ruchu drogowym.

7. Krajowemu indywidualnemu dopuszczeniu pojazdu niebędącego nowym pojazdem podlega także zarejestrowany na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej pojazd objęty świadectwem krajowego indywidualnego dopuszczenia

pojazdu wydanym zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia 167/2013, art. 1 ust. 1 rozporządzenia 168/2013 albo art. 45 rozporządzenia 2018/858 przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, jeżeli pojazd ten był zarejestrowany:

1) nie dłużej niż 2 lata przed złożeniem wniosku o jego pierwszą rejestrację na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dla którego Dyrektor TDT odmówił uznania, o którym mowa w art. 68n ust. 1 albo
2) dłużej niż 2 lata przed złożeniem wniosku o jego pierwszą rejestrację na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

8. Krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu nie stosuje się do tramwaju i trolejbusu.

Art. 68b. Producent pojazdu, o którym mowa w art. 2 ust. 3 i 4 rozporządzenia 2018/858, może wystąpić o wydanie krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu, jeżeli pojazd spełnia odpowiednie warunki lub wymagania techniczne, określone w:

1) przepisach wydanych na podstawie art. 68r ust. 1 oraz
2) art. 66 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, w tym przepisach wydanych na podstawie art. 66 ust. 5 tej ustawy.

Art. 68c. 1. Dyrektor TDT, w drodze decyzji administracyjnej, za opłatą, na wniosek producenta, przedstawiciela producenta, importera albo właściciela pojazdu wydaje:

1) świadectwo unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu;
2) świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu

– albo odmawia jego wydania.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

1) sprawozdanie z badań potwierdzające spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych w procedurze indywidualnego dopuszczenia pojazdu;
2) świadectwo zgodności wydane na każdym etapie kompletacji pojazdu – o ile było wydane;
3) oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że złożyłem/złożyłam* tylko jeden wniosek i tylko w jednym państwie członkowskim Unii Europejskiej.

* Niepotrzebne skreślić.”.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści:

„Jestem świadomy/świadoma* odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.

* Niepotrzebne skreślić.”.

Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 68d. 1. Badanie potwierdzające spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych lub zastosowanych wymogów alternatywnych dla danego pojazdu w celu wydania świadectwa unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu albo świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu przeprowadza służba techniczna, na wniosek producenta, przedstawiciela producenta, importera lub właściciela pojazdu.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

1) dokument informacyjny;
2) świadectwo zgodności wydane na każdym etapie kompletacji pojazdu – o ile było wydane;
3) oświadczenie zawierające dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu, zgodnie ze wzorem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 68r ust. 1, o ile było wydane.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, może być podpisane podpisem odbitym sposobem mechanicznym.

4. Z przeprowadzonego badania służba techniczna sporządza sprawozdanie z badań potwierdzające spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych.

5. Koszty badań potwierdzających spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych w celu wydania świadectwa unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu albo krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu pokrywa wnioskodawca.

Art. 68e. 1. Dyrektor TDT wydaje świadectwo unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, jeżeli pojazd spełnia warunki lub wymagania techniczne określone w art. 44 ust. 1 rozporządzenia 2018/858.

2. Dyrektor TDT odmawia wydania świadectwa unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, w przypadku gdy nie zostały spełnione warunki lub wymagania techniczne, określone w art. 44 ust. 1 rozporządzenia 2018/858.

3. Dyrektor TDT, w drodze decyzji administracyjnej, cofa świadectwo unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, jeżeli:

1) pojazd przestał spełniać warunki lub wymagania techniczne, określone w art. 44 ust. 1 rozporządzenia 2018/858, albo
2) został złożony wniosek o cofnięcie świadectwa.

Art. 68f. 1. Dyrektor TDT wydaje świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu, w przypadku gdy pojazd spełnia warunki lub wymagania techniczne określone w:

1) przepisach wydanych na podstawie art. 68r ust. 1 oraz
2) art. 66 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, w tym przepisach wydanych na podstawie art. 66 ust. 5 tej ustawy.

2. Dyrektor TDT odmawia wydania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu, w przypadku gdy nie zostały spełnione warunki lub wymagania techniczne, o których mowa w ust. 1.

3. Dyrektor TDT, w drodze decyzji administracyjnej, cofa świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu, jeżeli:

1) pojazd przestał spełniać warunki lub wymagania techniczne, o których mowa w ust. 1, albo
2) został złożony wniosek o cofnięcie świadectwa.

Art. 68g. 1. Uprawniony diagnosta zatrudniony odpowiednio w stacji kontroli pojazdów, o której mowa w art. 83 ust. 1 pkt 1 lub 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, wydaje za opłatą, na wniosek właściciela pojazdu złożony w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem, a w przypadku braku spełnienia warunków lub wymagań technicznych, o których mowa w ust. 2, zaświadczenie o braku spełnienia warunków lub wymagań technicznych do wydania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem.

2. Uprawniony diagnosta wydaje świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem, w przypadku gdy pojazd spełnia warunki lub wymagania techniczne określone w:

1) przepisach wydanych na podstawie art. 68r ust. 1 oraz
2) art. 66 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, w tym przepisach wydanych na podstawie art. 66 ust. 5 tej ustawy.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

1) dokument wydany przez producenta pojazdu lub upoważnionego przedstawiciela potwierdzający spełnienie poziomu wymagań technicznych w zakresie emisji zanieczyszczeń w pojazdach, będących podstawą dopuszczenia tego pojazdu do ruchu drogowego w państwie pochodzenia, z uwzględnieniem świadectw homologacji oraz certyfikatów, przetłumaczonych na język polski przez tłumacza przysięgłego lub zdjęcie informacji umieszczonej przez producenta na pojeździe, zawierającej dane w zakresie emisji zanieczyszczeń w pojazdach – o ile są dostępne;
2) świadectwo homologacji typu ONZ w odniesieniu do przedmiotów wyposażenia lub części w zakresie regulaminów ONZ nr 66, 67, 100, 110, 115, 118, 134, załącznika nr IV do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 3/2014 z dnia 24 października 2013 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 168/2013 w odniesieniu do wymogów w zakresie bezpieczeństwa funkcjonalnego pojazdów do celów homologacji pojazdów dwu- lub trójkołowych oraz czterokołowców (Dz. Urz. UE L 7 z 10.01.2014, str. 1, z późn. zm.[8)]) albo rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 79/2009 z dnia 14 stycznia 2009 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych napędzanych wodorem oraz zmieniającego dyrektywę 2007/46/WE (Dz. Urz. UE L 35 z 04.02.2009, str. 32, z późn. zm.[9)]), o ile są wymagane zgodnie z warunkami lub wymaganiami technicznymi określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 68r ust. 1;
3) dowód własności pojazdu lub dowód rejestracyjny, jeżeli pojazd był zarejestrowany lub inny dokument potwierdzający rejestrację albo dopuszczenie pojazdu do ruchu drogowego w państwie pochodzenia, wydany przez właściwy organ;

---

8) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 279 z 15.10.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 123 z 16.05.2017, str. 50 oraz Dz. Urz. UE L 144 z 08.06.2018, str. 7.

9) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 241.

4) sprawozdanie z badań potwierdzających spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych w procedurze krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem, o ile było wydane;
5) dokument określający masę własną pojazdu przy użyciu wagi zalegalizowanej lub wzorcowanej zgodnie z przepisami metrologicznymi, a w przypadku braku możliwości jego pozyskania, opinię rzeczoznawcy samochodowego, o którym mowa w art. 79a ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, lub służby technicznej, o ile dokument taki jest wymagany na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 68r ust. 1;
6) dokument określający maksymalną wartość, na którą ustawiony jest ogranicznik prędkości lub maksymalną prędkość pojazdu wydany przez producenta pojazdu lub jego przedstawiciela, a w przypadku braku możliwości jego pozyskania, opinię rzeczoznawcy samochodowego, o którym mowa w art. 79a ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, lub służby technicznej, o ile dokument taki jest wymagany na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 68r ust. 1;
7) dokument określający maksymalną moc użyteczną silnika i jej prędkość obrotową wydany przez producenta pojazdu lub jego przedstawiciela, a w przypadku braku możliwości jego pozyskania, opinię rzeczoznawcy samochodowego, o którym mowa w art. 79a ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, lub służby technicznej, o ile dokument taki jest wymagany na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 68r ust. 1;
8) dokument wskazujący stan akumulatora na minimalnym poziomie 75% pojemności, wydany przez producenta pojazdu lub jego przedstawiciela, a w przypadku braku możliwości jego pozyskania, opinię rzeczoznawcy samochodowego, o którym mowa w art. 79a ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, lub służby technicznej, o ile dokument taki jest wymagany na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 68r ust. 1.

Art. 68h. 1. Spełnienie warunków lub wymagań technicznych, o których mowa w art. 68g ust. 2, uprawniony diagnosta potwierdza poprzez wykonanie odpowiednio w stacji kontroli pojazdów, o której mowa w art. 83 ust. 1 pkt 1 lub 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, następujących czynności:

1) sprawdzenie kompletności dokumentów przedłożonych do wniosku, o których mowa w art. 68g ust. 3, oraz ich weryfikację;

2) przeprowadzenie badania spełnienia wymogów krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem;
3) weryfikację konieczności przeprowadzenia przez służbę techniczną badania potwierdzającego spełnienie warunków lub wymagań technicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 68r ust. 1 w przypadku:
   a) niezłożenia wraz z wnioskiem dokumentów, o których mowa w art. 68g ust. 3 pkt 1, lub braku możliwości weryfikacji, na podstawie przedłożonych dokumentów, spełnienia warunków lub wymagań technicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 68r ust. 1, lub
   b) innych wątpliwości dotyczących spełnienia przez pojazd warunków lub wymagań technicznych stwierdzonych w toku przeprowadzonego badania.

2. Potwierdzeniem przeprowadzonych czynności, o których mowa w ust. 1, jest protokół z ich wykonania. W protokole wskazuje się zakres badania do przeprowadzenia przez służbę techniczną.

3. Badanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, służba techniczna przeprowadza, za opłatą, na wniosek właściciela pojazdu złożony w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, dołącza się dokumenty, o których mowa w art. 68g ust. 3 oraz protokół, o którym mowa w ust. 2.

5. Z przeprowadzonego badania służba techniczna sporządza sprawozdanie z badań potwierdzające spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych.

6. W celu uzyskania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem wnioskodawca jest obowiązany przedłożyć uprawnionemu diagnoście sprawozdanie, o którym mowa w ust. 5.

7. Informację o wyniku badania potwierdzającego spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych przeprowadzonego przez służbę techniczną i potwierdzonego w sprawozdaniu sporządzonym przez służbę techniczną, uprawniony diagnosta weryfikuje i odnotowuje w protokole, o którym mowa w ust. 2, a następnie określa wynik końcowy przeprowadzonych czynności.

Art. 68i. 1. Uprawniony diagnosta wydaje świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem wraz z dokumentem identyfikacyjnym pojazdu w przypadku spełnienia przez pojazd warunków lub wymagań technicznych, o których mowa w art. 68g ust. 2, potwierdzonego protokołem wydanym z

wynikiem pozytywnym, o ile nie upłynęło więcej niż 30 dni od dnia badania, o którym mowa w art. 68h ust. 1 pkt 2.

2. W przypadku gdy upłynęło więcej niż 30 dni od dnia badania, o którym mowa w art. 68h ust. 1 pkt 2, przed wydaniem świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem, uprawniony diagnosta przeprowadza ponownie takie badanie.

3. Uprawniony diagnosta wydaje, na wniosek właściciela, zaświadczenie o braku spełnienia wymagań do wydania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem w przypadku braku spełnienia przez pojazd warunków lub wymagań technicznych potwierdzonego protokołem wydanym z wynikiem negatywnym.

4. Uprawniony diagnosta przekazuje do ewidencji informacje o wydanych świadectwach krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem wraz z dokumentem identyfikacyjnym pojazdu oraz o zaświadczeniach o braku spełnienia wymagań do wydania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem, w postaci papierowej lub elektronicznej, w terminie 7 dni od ich wydania.

5. Na zaświadczenie o braku spełnienia wymagań do wydania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem właściciel pojazdu może złożyć, za opłatą, skargę do Dyrektora TDT.. Do skargi dołącza się dokumentację w sprawie.

6. Dyrektor TDT, rozpatrując skargę, bada prawidłowość przeprowadzenia procedury krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem.

7. W wyniku rozpatrzenia skargi Dyrektor TDT:

1) stwierdza prawidłowość przeprowadzenia procedury krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem albo
2) nakazuje uprawnionemu diagnoście ponowne przeprowadzenie czynności, o których mowa w art. 68h ust. 1 i 2 w zakresie, w jakim stwierdzone zostały nieprawidłowości.

8. Wydanie kolejnego zaświadczenia o braku spełnienia wymagań do wydania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym

pojazdem po ponownym przeprowadzeniu czynności, o których mowa w art. 68h ust. 1 i 2, w zakresie, w jakim stwierdzone zostały nieprawidłowości, nie podlega zaskarżeniu.

9. Opłata za skargę, o której mowa w ust. 5, stanowi przychód Transportowego Dozoru Technicznego.

Art. 68j. 1. Nadzór nad przeprowadzaniem procedury krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem, o której mowa w art. 68g ust. 1, sprawuje Dyrektor TDT.

2. W ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1, Dyrektor TDT przeprowadza kontrole mające na celu weryfikację:

1) prawidłowości przeprowadzenia procedury krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem;
2) prawidłowości prowadzenia wymaganej dokumentacji;
3) zgodności z wymaganiami co do kwalifikacji osób wykonujących procedurę krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem, o których mowa w art. 68l ust. 1.

3. W ramach prowadzonych czynności kontrolnych, Dyrektor TDT uprawniony jest do:

1) wstępu do stacji kontroli pojazdów, w której przeprowadzona została procedura krajowego indywidulanego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem;
2) dostępu do dokumentów uprawnionych diagnostów zatrudnionych w stacji kontroli pojazdów;
3) dostępu do dokumentów i informacji dotyczących przeprowadzanych procedur krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem.

4. Z przeprowadzonych czynności kontrolnych sporządzany jest protokół.

5. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości, Dyrektor TDT może:

1) cofnąć świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem, w drodze decyzji administracyjnej, lub
2) złożyć wniosek do starosty o cofnięcie diagnoście uprawnienia do wykonywania badań technicznych.

Art.68k. 1. Uprawniony diagnosta pobiera opłatę nie wyższą niż udział procentowy przeciętnego wynagrodzenia w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 2 ustawy z dnia 17

grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1631 i 1674 oraz z 2025 r. poz. 718, 769 i 1159), za:

1) sprawdzenie kompletności dokumentów przedłożonych do wniosku, o których mowa w art. 68g ust. 3, oraz ich weryfikację – w wysokości 7,1% tego wynagrodzenia;
2) przeprowadzenie badania spełnienia wymogów krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem – w wysokości 2,4% tego wynagrodzenia;
3) wydanie świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem – w wysokości 2,4% tego wynagrodzenia

– przed przystąpieniem do – odpowiednio – sprawdzenia kompletności dokumentów oraz ich weryfikacji, przeprowadzenia badania oraz wydania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem.

2. Dyrektor TDT pobiera opłatę nie wyższą niż udział procentowy przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, za rozpatrzenie skargi właściciela pojazdu na zaświadczenie uprawnionego diagnosty o braku spełnienia wymagań do wydania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem, w wysokości 9,5% tego wynagrodzenia.

3. Służba techniczna pobiera opłatę nie wyższą niż udział procentowy przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, za:

1) przeprowadzenie badania w zakresie emisji zanieczyszczeń – w wysokości 213% tego wynagrodzenia;
2) przeprowadzenie badania w pozostałym zakresie wynikającym z protokołu uprawnionego diagnosty – w wysokości 59% tego wynagrodzenia.

Art. 68l. 1. Procedurę krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem, o której mowa w art. 68g ust. 1, wykonuje uprawniony diagnosta, o którym mowa w art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, który ukończył szkolenie specjalistyczne w zakresie krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem, potwierdzone zaświadczeniem o jego ukończeniu oraz złożył z wynikiem pozytywnym egzamin kwalifikacyjny w tym zakresie.

2. Przedsiębiorca prowadzący stację kontroli pojazdów, o której mowa w art. 83 ust. 1 pkt 1 albo 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, jest

obowiązany zatrudniać co najmniej jednego uprawnionego diagnostę, który spełnia wymagania, o których mowa w ust. 1.

3. Szkolenie, o którym mowa w ust. 1, prowadzi Dyrektor Instytutu Transportu Samochodowego, zwany dalej „Dyrektorem ITS”, Dyrektor TDT lub jednostki upoważnione przez Dyrektora TDT do prowadzenia szkolenia.

4. Za uczestnictwo w szkoleniu, o którym mowa w ust. 1, pobiera się opłatę.

5. Opłata, o której mowa w ust. 4, w przypadku szkolenia prowadzonego przez:

a) Dyrektora ITS – stanowi przychód Instytutu Transportu Samochodowego,

b) Dyrektora TDT – stanowi przychód Transportowego Dozoru Technicznego,

c) jednostkę upoważnioną przez Dyrektora TDT do prowadzenia szkolenia – stanowi przychód tej jednostki;

6. Maksymalna wysokość opłaty, o której mowa w ust. 4, nie może przekroczyć 20,1% udziału procentowego przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68k ust. 1.

7. Maksymalna wysokość opłaty za egzamin, o którym mowa w ust. 1, nie może przekroczyć 2,4% udziału procentowego przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68k ust. 1.

8. Dyrektor TDT upoważnia, w drodze decyzji, jednostkę do prowadzenia szkolenia, na wniosek przedsiębiorcy ubiegającego się o wydanie upoważnienia, po uiszczeniu opłaty.

9. Upoważnienie do prowadzenia szkolenia wydaje się przedsiębiorcy, jeżeli:

1) posiada siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

2) nie jest przedsiębiorcą, w stosunku do którego otwarto likwidację lub ogłoszono upadłość;

3) członkowie organów osoby prawnej, osoby upoważnione do reprezentowania jednostki organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, a w przypadku innego przedsiębiorcy – osoby prowadzące działalność gospodarczą nie zostały skazane prawomocnym wyrokiem za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów lub umyślne przestępstwo skarbowe;

4) posiada wpis do rejestru instytucji szkoleniowych;

5) posiada warunki lokalowe odpowiednie do zakresu prowadzanych szkoleń, w tym salę wykładową i pomieszczenie biurowe;
6) dysponuje miejscem do prowadzenia zajęć praktycznych;
7) posiada teksty obowiązujących przepisów oraz pomoce i środki dydaktyczne zapewniające prowadzenie zajęć zgodnie z obowiązującym programem szkolenia;
8) zapewnia prowadzenie szkoleń przez wykładowcę posiadającego:
   a) wyższe wykształcenie w dziedzinie nauk inżynieryjno-technicznych,
   b) udokumentowaną co najmniej 5-letnią praktykę zawodową w dziedzinie związanej z motoryzacją,
   c) udokumentowane uczestnictwo co 2 lata w seminariach z zakresu przepisów dotyczących homologacji oraz badań technicznych pojazdów.

10. Seminaria, o których mowa w ust. 9 pkt 8 lit. c, prowadzi Dyrektor TDT. Seminaria przeprowadza się nie rzadziej niż raz na pół roku w danym roku kalendarzowym.

11. Uczestnictwo w seminariach, o których mowa w ust. 9 pkt 8 lit. c, potwierdza się zaświadczeniem wydawanym przez Dyrektora TDT.

12. Za uczestnictwo w seminariach, o których mowa w ust. 9 pkt 8 lit. c, pobiera się opłatę.

13. Wysokość opłaty za uczestnictwo w seminariach, o której mowa w ust. 12, nie może przekroczyć 20,1% udziału procentowego przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68k ust. 1.

14. Opłata za uczestnictwo w seminariach, o której mowa w ust. 12, stanowi przychód Dyrektora TDT i nie podlega zwrotowi.

15. W decyzji upoważniającej jednostkę do prowadzenia szkolenia, Dyrektor TDT określa warunki stanowiące podstawę wydania upoważnienia.

16. Upoważnienie do prowadzenia szkolenia jest wydawane na okres 3 lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 8.

17. Wniosek o wydanie upoważnienia do prowadzenia szkolenia, o którym mowa w ust. 8, podlega opłacie, która nie może przekroczyć 59% udziału procentowego przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68k ust. 1.

18. Opłata za wydanie upoważnienia, o której mowa w ust. 17, stanowi przychód Transportowego Dozoru Technicznego i nie podlega zwrotowi.

19. Dyrektor TDT cofa, w drodze decyzji administracyjnej, upoważnienie jednostki do prowadzenia szkolenia, w przypadku gdy:

a) jednostka przestała spełniać co najmniej jeden z warunków, o których mowa w ust. 9, lub

b) jednostka naruszyła warunki stanowiące podstawę wydania decyzji upoważniającej jednostkę do prowadzenia szkolenia, o których mowa w ust. 15.

20. Z dniem wszczęcia postępowania w sprawie cofnięcia decyzji upoważniającej jednostkę do prowadzenia szkolenia, decyzja, o której mowa ust. 8, ulega zawieszeniu do czasu zakończenia postępowania.

21. Wykaz jednostek upoważnionych do prowadzenia szkolenia Dyrektor TDT publikuje i aktualizuje na stronie podmiotowej Transportowego Dozoru Technicznego.

22. Do spraw związanych ze szkoleniem i egzaminowaniem diagnostów stosuje się przepisy wydane na podstawie art. 84a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

Art. 68m. 1. Świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wydane dla nowego pojazdu zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia 167/2013, art. 1 ust. 1 rozporządzenia 168/2013 albo art. 45 rozporządzenia 2018/858 przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej uznaje Dyrektor TDT, w drodze decyzji administracyjnej, za opłatą, jeżeli pojazd ten spełnia odpowiednie warunki lub wymagania techniczne, które są równoważne warunkom lub wymaganiom obowiązującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o których mowa w art. 68f ust. 1.

2. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, następuje na wniosek producenta, importera, przedstawiciela producenta lub właściciela pojazdu.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:

1) świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wydane dla nowego pojazdu zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia 167/2013, art. 1 ust. 1 rozporządzenia 168/2013 albo art. 45 rozporządzenia 2018/858 przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej;

2) dokument wydany przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej wskazujący przepisy techniczne, na podstawie których wydano świadectwo, o którym mowa w pkt 1.

4. Dyrektor TDT może zwrócić się do właściwego organu innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej o udostępnienie dodatkowych informacji o wydanym zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia 167/2013, art. 1 ust. 1 rozporządzenia 168/2013 albo art. 45 rozporządzenia 2018/858 świadectwie krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu.

5. Dyrektor TDT, na wniosek właściwego organu innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, udostępnia temu organowi informacje o wydanym przez siebie świadectwie krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu.

6. W przypadku gdy wydano świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu, który ma być sprzedany, zarejestrowany lub dopuszczony do ruchu na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Dyrektor TDT, na wniosek producenta, przedstawiciela producenta, importera lub właściciela pojazdu, wydaje dokument wskazujący przepisy techniczne, na podstawie których wydał świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu.

Art. 68n. 1. W przypadku zarejestrowanego na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej pojazdu objętego świadectwem krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wydanym na ten pojazd przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który ma zostać zarejestrowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, świadectwo to uznaje Dyrektor TDT, w drodze decyzji administracyjnej, za opłatą, jeżeli pojazd ten:

1) spełnia odpowiednie warunki lub wymagania techniczne, które są równoważne warunkom lub wymaganiom obowiązującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o których mowa w art. 68f ust. 1;
2) był zarejestrowany nie dłużej niż 2 lata przed złożeniem wniosku o jego pierwszą rejestrację na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, oraz
3) jest objęty świadectwem krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wydanym zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia 167/2013, art. 1 ust. 1 rozporządzenia 168/2013 albo art. 45 rozporządzenia 2018/858.

2. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, następuje na wniosek właściciela pojazdu.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:

1) świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wydane przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia 167/2013, art. 1 ust. 1 rozporządzenia 168/2013 albo art. 45 rozporządzenia 2018/858;
2) dokument wydany przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej wskazujący przepisy techniczne, na podstawie których wydano świadectwo, o którym mowa w pkt 1;
3) dowód rejestracyjny albo dopuszczenie pojazdu do ruchu drogowego w państwie pochodzenia wydany przez właściwy organ.

4. Dyrektor TDT może zwrócić się do właściwego organu innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej o udostępnienie dodatkowych informacji o świadectwie krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wydanym zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia 167/2013, art. 1 ust. 1 rozporządzenia 168/2013 albo art. 45 rozporządzenia 2018/858.

Art. 68o. Dyrektor TDT, w drodze decyzji administracyjnej, za opłatą, odmawia uznania świadectwa, o którym mowa w art. 68m ust. 1 albo art. 68n ust. 1, wydanego na dany pojazd przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, jeżeli pojazd ten nie spełnia odpowiednich warunków lub wymagań technicznych, które są równoważne warunkom lub wymaganiom obowiązującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o których mowa w art. 68f ust. 1.

Art. 68p. Dyrektor TDT wydaje duplikaty dokumentów, o których mowa w art. 68c ust. 1, art. 68m ust. 1 lub art. 68n ust. 1. Do wydania duplikatu stosuje się przepis art. 41 ust. 2.

Art. 68q. 1. Producent, przedstawiciel producenta, importer pojazdu, dla którego zostało wydane świadectwo unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu albo uznanie świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, jest obowiązany wystawić oświadczenie zawierające dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu, zgodnie ze wzorem określonym w przepisach wydanych na podstawie

art. 68r ust. 1. Oświadczenie może być podpisane podpisem odbitym sposobem mechanicznym.

2. W przypadku pojazdu, dla którego właściciela zostało wydane świadectwo unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu albo świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu, oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, może zostać wystawione przez służbę techniczną przeprowadzającą na wniosek właściciela tego pojazdu badania, o których mowa w art. 68d ust. 1.

Art. 68r. 1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

1) zakres warunków lub wymagań technicznych obowiązujących w procedurze krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, z uwzględnieniem równoważnych wymogów alternatywnych, zakres i sposób przeprowadzania badań potwierdzających spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych w celu uzyskania krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu;
2) wzory dokumentów związanych z procedurą unijnego i krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu;
3) wzór oświadczenia zawierającego dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu;
4) szczegółowe czynności Dyrektora TDT, służby technicznej i uprawnionego diagnosty w procedurze indywidualnego dopuszczenia pojazdu.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister uwzględnia:

1) konieczność zapewnienia właściwego poziomu bezpieczeństwa, ochrony zdrowia i środowiska;
2) potrzebę zapewnienia zabezpieczenia dokumentów przed podrobieniem lub przerobieniem;
3) konieczność ujednolicenia wzorów dokumentów związanych z procedurą unijnego i krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu oraz oświadczeń składanych w ramach rejestracji i ewidencji pojazdu, a także potrzebę zapewnienia ich funkcjonalności;
4) konieczność zapewnienia sprawnego i skutecznego wykonywania zadań w zakresie indywidualnego dopuszczenia pojazdu.

Rozdział 4b

Nadzór rynku

Art. 68s. 1. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku jest uprawniony do:

1) wymagania od podmiotów gospodarczych przedstawienia wszelkich dokumentów, specyfikacji technicznych, danych lub informacji dotyczących zgodności z wymaganiami i aspektów technicznych pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, w tym udzielenia dostępu do wbudowanego w pojazdy, przedmioty wyposażenia lub części oprogramowania w zakresie, w jakim taki dostęp jest niezbędny do celów oceny zgodności pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części z wymaganiami, w każdej postaci, niezależnie od nośnika danych lub miejsca, w którym takie dokumenty, specyfikacje techniczne, dane lub informacje są przechowywane;
2) wymagania od podmiotów gospodarczych oraz operatorów platform przedstawienia wszelkich informacji na temat łańcucha dostaw, szczegółów sieci dystrybucji, liczby pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części udostępnionych na rynku oraz innych modeli pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części o takich samych właściwościach technicznych, o ile ma to znaczenie dla oceny zgodności pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części z wymaganiami lub oceny czy pojazd, przedmiot wyposażenia lub część stwarzają ryzyko;
3) wymagania od podmiotów gospodarczych oraz operatorów platform przedstawienia informacji niezbędnych do ustalenia własności stron internetowych, jeżeli jest to niezbędne w ramach prowadzonego na podstawie ustawy postępowania;
4) przeprowadzania kontroli pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części, z wyłączeniem czynności określonych w art. 47–49, art. 50, art. 51, art. 54, art. 55 i art. 57–59 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.[10)]);
5) wizytowania terenów nieruchomości, obiektów lub ich części, terenów oraz środków transportu, które dany podmiot gospodarczy lub operator platformy wykorzystuje do

[10)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1222 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 621, 622, 769 i 1168.

swojej działalności handlowej, gospodarczej, rzemieślniczej lub zawodowej, jeżeli jest to niezbędne w ramach prowadzonego na podstawie ustawy postępowania;

6) przeprowadzania czynności wyjaśniających, kontroli dokumentów, kontroli fizycznej lub laboratoryjnej, w celu uzyskania dowodów na zgodność albo brak zgodności pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części z wymaganiami lub oceny czy pojazd, przedmiot wyposażenia lub część stwarzają albo nie stwarzają ryzyka, wszczynania postępowań z urzędu, wydawania decyzji na podstawie zebranego materiału dowodowego oraz wydawania decyzji w zakresie akcji serwisowych, o których mowa w art. 70 i art. 71, będących podstawą wpisu w systemie RAPEX pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niezgodnych z wymaganiami lub stwarzających zagrożenie dla bezpieczeństwa, ochrony zdrowia i środowiska;

7) żądania od podmiotów gospodarczych oraz operatorów platform podjęcia działań w celu usunięcia przypadków niezgodności pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części z wymaganiami lub wyeliminowania ryzyka stwarzanego przez taki pojazd, przedmiot wyposażenia lub część;

8) podejmowania środków, w tym zakazywania lub ograniczania udostępniania na rynku pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niezgodnych z wymaganiami lub stwarzających ryzyko, nakazywania wycofania z obrotu lub odkupienia od użytkowników końcowych pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, jeżeli podmiot gospodarczy lub operator platformy nie podejmuje odpowiednich działań naprawczych lub gdy niezgodność z wymaganiami lub ryzyko wciąż istnieją;

9) nakładania administracyjnych kar pieniężnych zgodnie z art. 71a i art. 71b;

10) nieodpłatnego pozyskiwania od podmiotów gospodarczych pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części, w tym pod ukrytą tożsamością, w celu poddania ich badaniom i inżynierii odwrotnej na potrzeby ustalenia i uzyskania dowodów, czy pojazd, przedmiot wyposażenia lub cześć są zgodne z wymaganiami lub nie stwarzają ryzyka;

11) w przypadku braku innych skutecznych środków umożliwiających wyeliminowanie poważnego ryzyka stwarzanego przez udostępniony na rynku pojazd, przedmiot wyposażenia lub część, żądania od:

   a) podmiotów gospodarczych oraz operatorów platform usunięcia z interfejsu online treści odnoszących się do pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub

części powiązanych lub umieszczenia wyraźnego ostrzeżenia dla użytkowników końcowych, kiedy uzyskują oni dostęp do interfejsu online lub

b) dostawców usług społeczeństwa informacyjnego, o których mowa w art. 3 pkt 14 rozporządzenia 2019/1020, oraz operatorów platform ograniczenia dostępu do interfejsu online, w tym do wykonania takiego środka przez odpowiednią stronę trzecią – jeżeli żądanie, o którym mowa w lit. a, nie zostało spełnione;

12) prowadzenia nieodpłatnych kampanii informacyjnych dla obywateli w mediach publicznych, komercyjnych i społecznościowych;

13) opracowania i prowadzenia profesjonalnego wykazu pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części niezgodnych z wymaganiami lub stwarzających ryzyko, który udostępnia na stronie podmiotowej Transportowego Dozoru Technicznego;

14) opracowania i prowadzenia profesjonalnego wykazu akcji serwisowych, który udostępnia na stronie podmiotowej Transportowego Dozoru Technicznego;

15) określania w drodze obwieszczenia:

a) wymagań kompetencyjnych dotyczących kwalifikowania laboratoriów badawczych w zakresie nadzoru rynku,

b) procedur korzystania przez Dyrektora TDT jako organu nadzoru rynku z krajowych laboratoriów badawczych, laboratorium sieci Unii Europejskiej oraz laboratoriów strony trzeciej,

c) procedur nadzoru nad przeprowadzanymi badaniami;

16) przekazywania do ewidencji informacji o pojazdach, w odniesieniu do których istnieje podejrzenie niespełniania wymagań, które nie spełniają wymagań lub stwarzają ryzyko;

17) przedstawienia stanowiska w związku z art. 63 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1568 i 1841 oraz z 2025 r. poz. 620 i 1172);

18) kontroli dokumentów związanych z ładunkiem oraz kontroli fizycznej tego ładunku, przewożonego na drogach publicznych, w zakresie przestrzegania zgodności z aktami prawnymi, dla których jest organem nadzoru rynku zgodnie z art. 3 ust. 3, w ramach wykonywania kontroli ruchu drogowego przez funkcjonariusza Policji, inspektora Inspekcji Transportu Drogowego lub funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej;

19) pozyskiwania od podmiotów gospodarczych informacji o przeprowadzanej akcji serwisowej w formie powiadomienia, o którym mowa w art. 70 ust. 1 lub art. 71 ust. 1, w celu umieszczenia ich w systemach RAPEX i ICSMS oraz na stronie podmiotowej Transportowego Dozoru Technicznego;
20) nieodpłatnego uzyskiwania od organów Krajowej Administracji Skarbowej danych dotyczących podmiotów wprowadzających do obrotu pojazdy, przedmioty wyposażenia lub części, w tym informacji objętych tajemnicą celną, niezbędnych do wykonywania zadań Dyrektora TDT jako organ nadzoru rynku;
21) nieodpłatnego dostępu do ewidencji w celu poinformowania użytkowników pojazdów zarejestrowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej o akcjach serwisowych, którymi pojazdy są objęte lub o wycofaniu z rynku pojazdów;
22) udziału w badaniach wykonywanych przez służby techniczne;
23) uczestniczenia we wzajemnych ocenach, o których mowa w art. 12 rozporządzenia 2019/1020 w związku z art. 7 rozporządzenia 167/2013, art. 8 rozporządzenia 168/2013 oraz art. 8 rozporządzenia 2018/858;
24) wymagania od podmiotów gospodarczych informowania użytkowników końcowych o konieczności sprawdzenia stanu technicznego pojazdu w warunkach serwisowych producenta zgodnie z art. 70 ust. 2 i art. 71 ust. 2 pkt 3;
25) wymagania od podmiotów gospodarczych informowania o postępie w realizacji akcji serwisowych co najmniej raz na kwartał;
26) współpracy i wymiany informacji z Komisją Europejską, organami nadzoru rynku państw członkowskich Unii Europejskiej oraz odpowiednimi agencjami Unii Europejskiej zgodnie z procedurami określonymi w art. 22−24 rozporządzenia 2019/1020;
27) współpracy z organami celnymi zgodnie z przepisami rozdziału VII rozporządzenia 2019/1020.

2. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku w celu realizacji zadań może korzystać z danych o osobie, w tym również w formie zapisu elektronicznego, uzyskanych przez inne organy, służby i instytucje państwowe w wyniku wykonywania czynności w zakresie nadzoru rynku.

3. Administrator danych, o których mowa w ust. 2, jest obowiązany udostępnić dane osobowe inspektorowi Transportowego Dozoru Technicznemu wskazanemu w imiennym

upoważnieniu Dyrektora TDT, po okazaniu tego upoważnienia oraz legitymacji służbowej.

4. Przy realizacji zadań w ramach nadzoru rynku Dyrektor TDT oraz pracownicy lub osoby upoważnione do realizacji tych zadań w jego imieniu korzystają z ochrony przewidzianej w art. 222 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. − Kodeks karny (Dz. U. z 2025 r. poz. 383) dla funkcjonariuszy publicznych.

Art. 68t. 1. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku może podawać do publicznej wiadomości, w szczególności poprzez publikację na stronie podmiotowej Transportowego Dozoru Technicznego:

1) komunikaty i ostrzeżenia dotyczące pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części, które są niezgodne z wymaganiami lub stwarzają ryzyko;
2) informacje o przeprowadzonych kontrolach i ich wynikach wskazujących dane identyfikujące:
   a) kontrolowanego,
   b) podmiot gospodarczy udostępniający na rynku pojazd, przedmiot wyposażenia lub część,
   c) pojazd, przedmiot wyposażenia lub część poddany kontroli oraz ich producenta;
3) decyzje, o których mowa w art. 53b ust. 1, z zaznaczeniem czy publikowana decyzja jest prawomocna, pomijając informacje stanowiące tajemnice podlegające ochronie na podstawie przepisów odrębnych.

2. W przypadku gdy podmiotem którego dotyczy publikacja, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lub 3, jest osoba fizyczna wykonująca działalność gospodarczą, dane identyfikujące ten podmiot, które są podawane do publicznej wiadomości, obejmują firmę i miejsce wykonywania działalności gospodarczej.

Art. 68u. 1. Informacje objęte tajemnicą przedsiębiorstwa, rozumiane jako nieujawnione do wiadomości publicznej informacje techniczne, technologiczne oraz organizacyjne przedsiębiorstwa, lub inne informacje, co do których przedsiębiorca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich poufności, mogą być wykorzystane wyłącznie do celów, do których zostały zgromadzone, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Uzyskane w toku prowadzonych kontroli lub postępowań informacje, o których mowa w ust. 1, w tym objęte tajemnicą przedsiębiorstwa, oraz dowody, podlegają ujawnieniu, jeżeli jest to niezbędne ze względu na konieczność usunięcia niezgodności

pojazdu, przedmiotu wyposażenie lub części z wymaganiami lub stwarzania przez nich ryzyka.

3. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku może ujawnić informacje, o których mowa w ust. 1, w tym objęte tajemnicą przedsiębiorstwa, oraz dowody uzyskane w toku kontroli lub prowadzonych postępowań, w zakresie niezbędnym do wyjaśnienia podjętych w postępowaniu rozstrzygnięć.

Art. 68v. 1. Wymóg, o którym mowa w art. 68s ust. 1 pkt 1, jest realizowany w drodze wystąpienia, które powinno zawierać wskazanie:

1) zakresu informacji;
2) celu żądania;
3) terminu udzielenia informacji.

2. Podmiot gospodarczy, do którego Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku skierował wystąpienie, jest obowiązany w terminie określonym w wystąpieniu przekazać stanowisko w sprawie, której dotyczy wystąpienie.

Art. 68w. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku z urzędu lub na wniosek prowadzi niezapowiedziane kontrole, w zakresie weryfikacji spełniania wymagań przez pojazdy, przedmioty wyposażenia lub części lub stwarzania przez nich ryzyka, w szczególności gdy uzna zasadność ich wszczęcia:

1) na podstawie analizy ryzyka uwzględniającej następujące czynniki:
   a) możliwe niebezpieczeństwa i niezgodności związane z pojazdami, przedmiotami wyposażenia lub części oraz, o ile informacje w tym zakresie są dostępne, częstotliwość ich występowania na rynku,
   b) działania i operacje kontrolowane przez podmiot gospodarczy,
   c) zarejestrowaną historię występowania niezgodności z wymaganiami u danego podmiotu gospodarczego,
   d) profil ryzyka dla danego pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części wykonany przez organy Krajowej Administracji Skarbowej, jeżeli taki profil został przekazany Dyrektorowi TDT jako organowi nadzoru rynku;
2) w związku z wnioskiem o wszczęcie kontroli przekazanym przez inny organ nadzoru rynku, jednolity urząd łącznikowy, o którym mowa w art. 10 ust. 3 rozporządzenia 2019/1020, lub organy celne państw członkowskich Unii Europejskiej;
3) na podstawie innych informacji, w szczególności skarg użytkowników końcowych, informacji pochodzących od innych organów administracji publicznej, organów

Krajowej Administracji Skarbowej, organizacji zrzeszających konsumentów, organizacji zrzeszających podmioty gospodarcze lub mediów.

Art. 68x. 1. Czynności kontrolne w stosunku do kontrolowanego pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, w imieniu Dyrektora TDT jako organu nadzoru rynku, wykonują pracownicy lub osoby upoważnione do kontroli, zwani dalej „kontrolującymi", na podstawie upoważnienia do przeprowadzania kontroli.

2. W kontroli prowadzonej przez Dyrektora TDT jako organ nadzoru rynku może uczestniczyć upoważniony przedstawiciel właściwego organu nadzoru rynku państwa członkowskiego Unii Europejskiej, do czynności którego stosuje się przepisy dotyczące kontrolującego.

3. Kontrolujący przed rozpoczęciem czynności kontrolnych okazuje posiadaczowi pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części lub osobie przez niego upoważnionej upoważnienie do przeprowadzenia kontroli oraz legitymację służbową, a osoby upoważnione do udziału w kontroli, o których mowa w ust. 2, dowód osobisty, paszport lub inny dokument potwierdzający tożsamość.

4. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli lub do udziału w kontroli zawiera:

1) oznaczenie organu kontroli;
2) wskazanie podstawy prawnej;
3) datę i miejsce wystawienia;
4) imię, nazwisko i stanowisko kontrolującego oraz numer jego legitymacji służbowej, a w przypadku upoważnienia do udziału w kontroli osób, o których mowa w ust. 2 – imiona i nazwiska tych osób oraz numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość;
5) oznaczenie pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części;
6) określenie zakresu przedmiotowego kontroli, w tym okresu objętego kontrolą;
7) określenie miejsca, daty rozpoczęcia kontroli i przewidywanej daty jej zakończenia;
8) podpis osoby udzielającej upoważnienia, z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji;
9) pouczenie o prawach i obowiązkach posiadacza pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części.

5. Kontrolujący podlegają przepisom bezpieczeństwa i higieny pracy obowiązującym w miejscu przeprowadzania kontroli.

6. Kontrolujący nie podlegają przeszukaniu przewidzianemu w wewnętrznych regulaminach podmiotu gospodarczego, u którego wykonują czynności kontrolne.

Art. 68y. 1. W toku kontroli Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku, w zakresie objętym kontrolą, ma prawo, w szczególności do:

1) wstępu na teren nieruchomości, obiektu, lokalu lub ich części oraz środków transportu posiadacza pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części;
2) dokonywania oględzin terenu nieruchomości, obiektu, lokalu lub ich części, pojazdów, przedmiotów wyposażenia i części, środków transportu i innych rzeczy związanych z przedmiotem kontroli;
3) żądania przedstawienia odpowiednich dokumentów, specyfikacji technicznych, danych lub informacji na potrzeby oceny zgodności pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części z wymaganiami lub stwarzania przez nich ryzyka oraz innych aspektów technicznych pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, w tym dostępu do wbudowanego oprogramowania w zakresie, w jakim dostęp ten jest niezbędny do oceny zgodności pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części z wymaganiami lub stwarzania przez nich ryzyka, w każdej formie i formacie, niezależne od nośnika danych lub miejsca, w którym takie dokumenty, specyfikacje techniczne, dane lub informacje są przechowywane;
4) żądania poświadczenia za zgodność z oryginałem przez posiadacza pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części lub osobę przez niego upoważnioną, otrzymanych kopii dokumentów, specyfikacji technicznych, danych lub informacji;
5) żądania od posiadacza pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części przedstawienia informacji na temat łańcucha dostaw, szczegółów sieci dystrybucji, ilości pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części udostępnionych na rynku oraz innych modeli o takich samych właściwościach technicznych jak pojazdy, przedmioty wyposażenia lub części będące przedmiotem kontroli, o ile ma to znaczenie dla zgodności z wymaganiami lub oceny, czy pojazd, przedmiot wyposażenia lub część stwarzają ryzyko;
6) żądania od posiadacza pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części przedstawienia informacji niezbędnych do ustalenia własności stron internetowych, jeżeli te informacje dotyczą pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części będących przedmiotem kontroli;
7) legitymowania osób w celu stwierdzenia ich tożsamości;

8) żądania udzielenia, w wyznaczonym terminie, pisemnych i ustnych wyjaśnień;
9) przesłuchiwania osoby w charakterze strony lub świadka;
10) zasięgania opinii biegłych lub ekspertów;
11) zabezpieczania dowodów, pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części;
12) pobierania nieodpłatnie próbek pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części do badań;
13) gromadzenia innych niezbędnych dowodów, w tym dowodów w postaci elektronicznej.

2. Osobie upoważnionej do udziału w kontroli, na podstawie art. 68x ust. 2, przysługują uprawnienia kontrolującego w zakresie wstępu na teren nieruchomości, obiektu, lokalu lub ich części oraz środków transportu posiadacza pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części oraz dostępu do dokumentów, specyfikacji technicznych, danych i informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 3.

3. W celu zapewnienia właściwej dokumentacji przebiegu kontroli, po uprzednim poinformowaniu posiadacza pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, czynności kontrolne mogą być utrwalane przy pomocy urządzeń rejestrujących obraz lub dźwięk.

4. Dane pozyskane w wyniku rejestracji obrazu lub dźwięku, o których mowa w ust. 3, mogą być przetwarzane przez Dyrektora TDT jako organ nadzoru rynku w celu realizacji zadań w zakresie nadzoru rynku.

5. Informatyczne nośniki danych w rozumieniu przepisów o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, na których zarejestrowano przebieg kontroli lub poszczególne czynności w jej toku, stanowią załącznik do protokołu kontroli.

6. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku przechowuje informatyczne nośniki danych, o których mowa w ust. 5, przez okres pięciu lat od dnia zakończenia kontroli.

Art. 68z. 1. W celu stwierdzenia czy pojazd, przedmiot wyposażenia lub część spełniają wymagania lub stwarzają ryzyko, Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku może poddać ich badaniom lub zlecić przeprowadzenie badań.

2. W celu poddania pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części badaniom, o których mowa w ust. 1, Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku pobiera nieodpłatnie pojazdy, przedmioty wyposażenia lub części w ilościach niezbędnych do przeprowadzenia badań lub dokonuje ich zakupu online.

3. Wraz z pobraniem pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części należy pobrać i zabezpieczyć, o ile jest to możliwe, dodatkowy pojazd, przedmiot wyposażenia lub cześć w ilości odpowiadającej ilości pobranej do badań, zwany dalej „próbką kontrolną”.

4. Posiadacz pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części jest obowiązany przechowywać próbkę kontrolną w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości lub ich cech charakterystycznych, do czasu jej zwolnienia przez Dyrektora TDT jako organ nadzoru rynku.

5. Badanie próbki kontrolnej odbywa się na wniosek podmiotu gospodarczego lub Dyrektora TDT jako organu nadzoru rynku, który może zbadać ją z urzędu.

6. Z badania pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części sporządza się sprawozdanie stanowiące załącznik do protokołu kontroli.

Art. 68za. 1. W przypadku gdy przeprowadzone badania wykazały niezgodność z wymaganiami lub stwarzanie przez pojazd, przedmiot wyposażenia lub część ryzyka, obowiązanym do uiszczenia opłaty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzanych badań jest:

1) podmiot gospodarczy, który wprowadził do obrotu lub udostępnił na rynku pojazd, przedmiot wyposażenia lub część , a w przypadku braku możliwości ustalenia tego podmiotu − dystrybutor, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który po raz pierwszy na tym terytorium udostępnił ten pojazd, przedmiot wyposażenia lub części;
2) importer w przypadku pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części objętych procedurą celną dopuszczenia do obrotu.

2. Do kosztów badań, o których mowa w ust. 1, zalicza się koszty badań zleconych zgodnie z ust. 1 oraz koszty transportu, przechowywania i utylizacji pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części.

3. Opłatę, o której mowa w ust. 1, Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku ustala, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie. Opłatę uiszcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia. W przypadku nieuiszczenia opłaty w terminie podlega ona ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

4. W przypadku gdy podmiot gospodarczy złożył wniosek, o którym mowa w art. 68z ust. 5, koszty badania próbki kontrolnej ponosi odpowiednio podmiot gospodarczy lub importer, o którym mowa w ust. 1.

5. W przypadku gdy badanie próbki kontrolnej zostało wykonane z urzędu koszty badania ponosi Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku i pokrywa je z opłaty, o której mowa w art. 68zk ust.1.

6. Opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi przychód Dyrektora TDT.

Art. 68zb. 1. Badania pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku przeprowadza w krajowym laboratorium badawczym lub laboratorium sieci Unii Europejskiej, będącym osobą prawną ustanowioną na mocy prawa państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

2. Laboratorium, o którym mowa w ust. 1, spełnia następujące wymagania:

1) nie jest zaangażowane w proces projektowania, produkcji, dostaw lub konserwacji pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części, które ocenia lub bada;
2) jego organizacja i sposób działania wynikający z prawa własności, podległości, zarządzania, personelu, współdzielonych zasobów, finansów, umów, działalności marketingowej, łącznie z promowaniem marki, prowizji od sprzedaży lub innych środków motywacyjnych w celu pozyskania nowych klientów, jest w pełni bezstronny i niezależny;
3) jest akredytowane zgodnie z wymogami określonymi w normie PN-EN ISO/IEC 17025 lub EN ISO/IEC 17025 w sprawie ogólnych wymagań dotyczących kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących, a zakres tej akredytacji obejmuje badania przeprowadzane na wniosek Dyrektora TDT jako organu nadzoru rynku;
4) identyfikuje oraz nadzoruje ryzyka związane z działalnością, bezstronnością, niezależnością oraz poufnością;
5) przedstawi oświadczenie stwierdzające, że przestrzega poufności w kontekście ochrony tajemnicy handlowej i ochrony danych osobowych oraz że jego pracownicy przestrzegają tajemnicy zawodowej w odniesieniu do wszystkich informacji przekazywanych przez producentów, w tym świadectw homologacji typu i załączników do nich oraz danych udostępnianych przez Dyrektora TDT jako organu nadzoru rynku.

3. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku na stronie podmiotowej Transportowego Dozoru Technicznego publikuje listę właściwych własnych oraz krajowych specyfikacji i dokumentów dla laboratoriów badawczych, których zastosowanie umożliwi spełnienie wymagań, o których mowa w ust. 2.

4. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku aktualizuje na stronie podmiotowej Transportowego Dozoru Technicznego listę, o której mowa w ust. 3, przy każdej zmianie własnych oraz krajowych specyfikacji i dokumentów.

5. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku określi wzór kwestionariusza oceny laboratorium badawczego w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1557 i 1717 oraz z 2025 r. poz. 1006, 1019 i 1158).

6. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku przeprowadza ocenę i weryfikację laboratorium badawczego po raz pierwszy oraz weryfikację okresową.

7. Okresowa weryfikacja laboratorium badawczego, o której mowa w ust. 6, przeprowadzana jest co najmniej raz na dwa lata.

8. Wyniki z oceny i weryfikacji, o których mowa w ust. 6, są przechowywane przez okres 5 lat od jej zakończenia.

9. Dokument potwierdzający zakwalifikowanie laboratorium badawczego do przeprowadzania badań na potrzeby nadzoru rynku określa warunki stanowiące podstawę jego wydania, w szczególności:

1) specyfikacje i dokumenty określające wymagania będące podstawą zakwalifikowania;
2) zakres badanych pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części;
3) metody oraz techniki badawcze, z których laboratorium może korzystać podczas badań pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części wykonywanych na zlecenie Dyrektora TDT jako organu nadzoru rynku;
4) wymagania dotyczące zasad nadzorowania przez Dyrektora TDT jako organu nadzoru rynku badań wykonywanych w laboratorium badawczym.

10. Dokument potwierdzający zakwalifikowanie laboratorium badawczego, wydany przez Dyrektora TDT jako organ nadzoru rynku, uprawnia Dyrektora TDT do zlecania badań pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części zgodnie z jego zakresem.

11. Za prawidłowe przeprowadzenie badań oraz udokumentowanie ich wyników odpowiedzialne jest laboratorium badawcze. Laboratorium badawcze nie może podzlecać badań wykonywanych na potrzeby Dyrektora TDT jako organu nadzoru rynku.

12. Laboratorium badawcze jest zobowiązane zawiadomić Dyrektora TDT jako organ nadzoru rynku o wszelkich zmianach lub ryzykach wpływających na warunki jego zakwalifikowania.

13. Na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w ust. 12, Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku podejmuje decyzję o zmianie warunków zakwalifikowania laboratorium badawczego. O podjętej decyzji Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku powiadamia laboratorium badawcze.

14. W przypadku nieprzestrzegania przez laboratorium badawcze warunków określonych w dokumencie potwierdzającym zakwalifikowanie, Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku zawiesza dokument potwierdzający zakwalifikowanie.

15. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku zawieszając dokument potwierdzający zakwalifikowanie laboratorium badawczego, wyznacza termin usunięcia uchybień lub ryzyk stanowiących podstawę zawieszenia, po którego upływie, w razie ich nieusunięcia, cofa dokument potwierdzający zakwalifikowanie.

16. Wybór i kwalifikowanie laboratorium badawczego w ramach wzajemnych ocen dla organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 12 rozporządzenia 2019/1020, odbywa się zgodnie z zasadami organizatora oceny.

17. Badania laboratoryjne pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku przeprowadza w zakwalifikowanych laboratoriach badawczych**,** z wyłączeniem ustawy z dnia 11 września 2019 r. − Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 oraz z 2025 r. poz. 769, 794, 1165 i 1173).

Art. 68zc. 1. Przebieg przeprowadzonej kontroli kontrolujący przedstawia w protokole kontroli.

2. Protokół kontroli zawiera w szczególności:

1) wskazanie nazwy (firmy) albo imienia i nazwiska oraz adresu posiadacza pojazdu; przedmiotu wyposażenia lub części;
2) datę rozpoczęcia i zakończenia kontroli;
3) imię, nazwisko i stanowisko służbowe kontrolującego;
4) określenie przedmiotu i zakresu kontroli;
5) opis stanu faktycznego ustalonego w toku kontroli;
6) wykaz załączników;
7) pouczenie posiadacza pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części oraz podmiotu gospodarczego o prawie zgłaszania zastrzeżeń do protokołu.

3. Protokół kontroli podpisuje kontrolujący.

4. Protokół kontroli:

1) doręcza się:

a) posiadaczowi pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części lub osobie przez niego upoważnionej – bez załączników,

b) podmiotowi gospodarczemu – wraz z załącznikami;

2) pozostawia w aktach sprawy – wraz z załącznikami.

5. Podmiot gospodarczy oraz posiadacz pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części może zgłosić zastrzeżenia do protokołu kontroli w terminie 10 dni roboczych od dnia doręczenia protokołu.

6. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku ustosunkowuje się do zastrzeżeń zgłoszonych do protokołu kontroli nie później niż w terminie 10 dni roboczych od dnia ich doręczenia.

7. Kontrolujący może w protokole kontroli, z urzędu lub na wniosek podmiotu gospodarczego lub posiadacza pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, prostować błędy pisarskie i rachunkowe lub inne oczywiste pomyłki.

Art. 68zd. 1. Jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono niezgodność z wymaganiami lub stwarzanie ryzyka przez pojazd, przedmiot wyposażenia lub część, Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku wzywa podmiot gospodarczy odpowiedzialny za wprowadzenie ich do obrotu do usunięcia wskazanych niezgodności lub ryzyk lub złożenia wyjaśnień, w wyznaczonym terminie nie krótszym niż 10 dni.

2. W przypadku gdy podmiot gospodarczy odpowiedzialny za wprowadzenie do obrotu nie usunął niezgodności lub ryzyk stwarzanych przez pojazd, przedmiot wyposażenia lub część lub nie przedstawił wyjaśnień w terminie wskazanym w wezwaniu o którym mowa w ust. 1, lub Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku uznał przedstawione wyjaśnienia za niewystarczające dla usunięcia ryzyka stwarzanego przez pojazd, przedmiot wyposażenia lub część, Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku wszczyna postępowanie, o którym mowa w art. 68ze ust. 1.

3. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku informuje organ właściwy w sprawach homologacji, który przeprowadził ocenę zgodności pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, o stwierdzeniu niezgodności z wymaganiami lub stwarzaniu przez pojazd, przedmiot wyposażenia lub część ryzyka, wskazując stwierdzone niezgodności lub ryzyka.

4. Jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono stwarzanie poważnego ryzyka przez pojazd, przedmiot wyposażenia lub część, Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku przekazuje, za pomocą systemu RAPEX i systemu ICSMS, Komisji Europejskiej oraz organom nadzoru rynku w państwach członkowskich Unii Europejskiej informacje dotyczącą środków podjętych przez podmiot gospodarczy na skutek wezwania, o którym mowa w ust. 1.

Art. 68ze. 1. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku podejmuje czynności wyjaśniające z urzędu w sprawie niezgodności pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części z wymaganiami lub mogących stwarzać ryzyko.

2. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku może podjąć czynności wyjaśniające w przypadku gdy z informacji lub wniosku przekazanego przez organy nadzoru rynku państwa członkowskiego Unii Europejskiej wynika, że pojazd, przedmiot wyposażenia lub część są niezgodne z wymaganiami lub stwarzają ryzyko, a zostały wprowadzone do obrotu przez podmiot gospodarczy, który ma siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku może podjąć czynności wyjaśniające w przypadku, gdy z innych dostępnych informacji, w szczególności skarg użytkowników końcowych, informacji pochodzących od innych organów administracji publicznej, organów Krajowej Administracji Skarbowej, organizacji zrzeszających konsumentów, organizacji zrzeszających podmioty gospodarcze lub mediów wynika, że pojazd, przedmiot wyposażenia lub część mogą być niezgodne z wymaganiami lub stwarzać ryzyko.

4. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku po przeprowadzeniu czynności wyjaśniających przeprowadza niezbędne w danym przypadku kontrole dokumentacji, kontrole fizyczne lub laboratoryjne, z których wykonania sporządza się protokół.

5. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku przekazuje do ewidencji informacje, o których mowa w art. 68s ust. 1 pkt 16, za pomocą gov.net.

6. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku na podstawie wyników przeprowadzonych czynności wyjaśniających i przeprowadzonych w danej sprawie kontroli wszczyna postępowanie, zakończone wydaniem decyzji w sprawie stwierdzenia niezgodności pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części z wymaganiami lub stwarzania przez nie ryzyka.

Art. 68zf. 1. Po wszczęciu postępowania na podstawie art. 68ze ust. 6, Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku wzywa stronę postępowania do usunięcia niezgodności z wymaganiami lub ryzyk stwarzanych przez pojazd, przedmiot wyposażenia lub część lub złożenia wyjaśnień, określając o jakie niezgodności lub ryzyka chodzi oraz wskazując termin na usunięcie niezgodności lub ryzyk, nie krótszy niż 10 dni.

2. W przypadku gdy strona postępowania nie usunęła niezgodności z wymaganiami lub ryzyk stwarzanych przez pojazd, przedmiot wyposażenia lub część lub nie przedstawiła wyjaśnień w terminie wskazanym w wezwaniu, o którym mowa w ust. 1 lub Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku uznał przedstawione wyjaśnienia za niewystarczające dla usunięcia niezgodności lub ryzyk stwarzanych przez pojazd, przedmiot wyposażenia lub część, Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku wydaje decyzję, o której mowa w art. 53b.

3. Jeżeli stwierdzone zostanie stwarzanie poważnego ryzyka przez pojazd, przedmiot wyposażenia lub część, Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku przekazuje, za pomocą systemu RAPEX i systemu ICSMS, Komisji Europejskiej oraz organom nadzoru rynku w państwach członkowskich Unii Europejskiej, informacje dotyczące środków podjętych przez stronę postępowania na skutek wezwania, o którym mowa w ust. 1.

Art. 68zg. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, w przypadku gdy:

1) stwierdzi, że pojazd, przedmiot wyposażenia lub część są zgodne z wymaganiami lub nie stwarzają ryzyka;
2) w toku toczącego się postępowania niezgodność pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części z wymaganiami została usunięta, pojazd, przedmiot wyposażenia lub część zostały wycofane z rynku lub użytku, odkupione, zniszczone lub powiadomiono użytkowników końcowych o ustaleniu, że pojazd, przedmiot wyposażenia lub część są niezgodne z wymaganiami lub stwarzają ryzyko albo o wyeliminowaniu ryzyka stwarzanego przez ten pojazd, przedmiot wyposażenia lub część, również na skutek wezwania, o którym mowa w art. 68zf. ust. 1;
3) wyjaśnienia przedstawione przez stronę postępowania na podstawie art. 68zf. ust. 1 wykazały, że pojazd, przedmiot wyposażenia lub część są zgodne z wymaganiami lub nie stwarzają ryzyka;
4) postępowanie z innych przyczyn stało się bezprzedmiotowe.

Art. 68zh. 1. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku przyznaje biegłym i ekspertom wynagrodzenie według przepisów o kosztach prowadzenia dowodu z opinii biegłego w postępowaniu sądowym, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku może nałożyć na stronę, która złożyła wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego, obowiązek wpłacenia zaliczki na poczet wydatków biegłego.

3. Jeżeli nie wydano decyzji stwierdzającej niezgodność pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, koszty wynagrodzenia biegłego ponosi Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku.

Art. 68zi. 1. W przypadku kontroli pojazdów, przedmiotów wyposażenia oraz części oferowanych do sprzedaży na odległość kontrola lub poszczególne czynności kontrolne mogą być przeprowadzone w sposób zdalny za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz.U. z 2025 r. poz. 366 i 820) lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz.U. z 2024 r. poz. 1513).

2. Zgoda podmiotu gospodarczego, o której mowa w art. 51 ust. 3a ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, nie jest wymagana w przypadku, gdy kontrola jest prowadzona zgodnie z przepisami niniejszego artykułu.

3. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli w sposób zdalny oraz legitymacja służbowa są okazywane kontrolowanemu przed podjęciem czynności kontrolnych, z uwzględnieniem ust. 9 i 10.

4. W przypadku gdy co najmniej dwie próby nawiązania kontaktu z kontrolowanym za pomocą środków komunikacji elektronicznej okażą się nieskuteczne albo z innych powodów nie ma możliwości wypełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 3, za pomocą tych środków, upoważnienie do przeprowadzenia kontroli w sposób zdalny doręcza się za pośrednictwem operatora pocztowego, wraz z informacją, że legitymacja zostanie okazana kontrolowanemu, na jego żądanie, w siedzibie organu kontroli.

5. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku może zażądać od kontrolowanego, który oferuje pojazdy, przedmioty wyposażenia oraz części do sprzedaży na odległość, nieodpłatnego dostarczenia tego pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, w ilościach niezbędnych do przeprowadzenia kontroli fizycznej lub badań w ramach kontroli

laboratoryjnej, w celu ustalenia czy pojazd, przedmiot wyposażenia oraz część są zgodne z wymaganiami i nie stwarzają ryzyka.

6. Kontrolowany ma obowiązek dołożenia należytych starań, aby zabezpieczyć pojazd, przedmiot wyposażenia oraz część na czas transportu w sposób uniemożliwiający zmianę jakości lub cech charakterystycznych pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części.

7. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku może dokonać zakupu kontrolnego pojazdu, przedmiotu wyposażenia oraz części oferowanych do sprzedaży na odległość w ilościach niezbędnych do przeprowadzenia badań, w celu ustalenia czy pojazd, przedmiot wyposażenia lub część są zgodne z wymaganiami i nie stwarzają ryzyka.

8. Jeżeli kontrola prowadzona w sposób zdalny obejmuje dokonanie zakupu kontrolnego, czynność ta rozpoczyna kontrolę.

9. W przypadku gdy pojazd, przedmiot wyposażenia lub część pozyskane w ramach zakupu kontrolnego nie zostaną zakwalifikowane jako próbka pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, upoważnienie do przeprowadzenia kontroli w sposób zdalny oraz legitymacja służbowa są okazywane kontrolowanemu w terminie 7 dni od dnia sporządzenia protokołu z kontroli.

10. W przypadku gdy pojazd, przedmiot wyposażenia lub część pozyskane w ramach zakupu kontrolnego zostaną zakwalifikowane jako próbka, upoważnienie do przeprowadzenia kontroli w sposób zdalny oraz legitymacja służbowa są okazywane kontrolowanemu w terminie 7 dni od dnia sporządzenia sprawozdania z kontroli fizycznej albo otrzymania sprawozdania z badań laboratoryjnych.

11. Kontrolowanemu wraz z okazaniem upoważnienia do przeprowadzenia kontroli w sposób zdalny oraz legitymacji służbowej doręcza się protokół z kontroli fizycznej, a jeżeli pojazd, przedmiot wyposażenia lub część zostały zakwalifikowane jako próbka, także protokół z kontroli fizycznej albo sprawozdanie z badań laboratoryjnych.

12. Do czasu trwania kontroli nie wlicza się okresu po dokonaniu zakupu kontrolnego a przed okazaniem kontrolowanemu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli w sposób zdalny oraz legitymacji służbowej.

13. Zakup kontrolny jest dokonywany przez zamówienie składane przez kontrolującego za pośrednictwem operatora pocztowego lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej z adresu uniemożliwiającego ustalenie organu nadzoru rynku dokonującego zakupu.

14. W celu zapewnienia anonimowości kontrolujący jest uprawniony do posługiwania się innym niż rzeczywiste imieniem i nazwiskiem oraz adresem zamieszkania, a także innym niż służbowy adresem mailowym, którego login nie ujawnia tożsamości kontrolującego.

15. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku prowadzi bazę imion i nazwisk, adresów zamieszkania oraz adresów mailowych, spośród których losowo jest wybierane imię i nazwisko, adres zamieszkania oraz adres mailowy, o których mowa w ust. 14.

16. Przebieg zakupu kontrolnego jest utrwalany za pośrednictwem urządzenia rejestrującego obraz lub dźwięk, w zależności od formy dokonania sprzedaży na odległość.

17. Obraz lub dźwięk są rejestrowane w sposób umożliwiający identyfikację danych kontrolowanego oraz nabywanego pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części.

18. W celu identyfikacji kontrolowanego gromadzone są następujące dane:

1) nazwa lub firma albo imię i nazwisko;
2) adres prowadzenia działalności i adres siedziby;
3) adres strony internetowej i adres poczty elektronicznej – w przypadku gdy zakup kontrolny jest dokonywany za pośrednictwem tej strony;
4) numer telefonu – w przypadku gdy zakup kontrolny jest dokonywany za pośrednictwem tego urządzenia;
5) identyfikator kontrolowanego w innych środkach komunikacji na odległość, za pośrednictwem których dokonywany jest zakup kontrolny.

19. Utrwalony obraz lub dźwięk stanowią załącznik do protokołu.

20. Pojazd, przedmiot wyposażenia lub część pozyskane podczas kontroli prowadzonej w sposób zdalny, w tym poprzez zakup kontrolny, są poddawane kontroli fizycznej.

21. Jeżeli w wyniku kontroli fizycznej kontrolujący stwierdzi, że:

1) otrzymał pojazd, przedmiot wyposażenia lub część żądane zgodnie z ust. 5 albo pojazd, przedmiot wyposażenia lub część zamówione w ramach zakupu kontrolnego oraz
2) stan pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części umożliwiają poddanie go kontroli fizycznej lub kontroli laboratoryjnej

– kwalifikuje je jako próbkę pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części.

22. Jeżeli w wyniku kontroli fizycznej kontrolujący stwierdzi, że pojazd, przedmiot wyposażenia lub część nie spełniają warunków określonych w ust. 21 pkt 1 i 2, nie kwalifikuje ich jako próbki pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części oraz:

1) ponownie zwraca się do kontrolowanego z żądaniem, o którym mowa w ust. 5 albo
2) kończy kontrolę – jeżeli pojazd, przedmiot wyposażenia lub część zostały pozyskane w ramach zakupu kontrolnego.

23. Z kontroli fizycznej pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części i ich kwalifikacji jako próbki sporządza się protokół z tej kontroli.

24. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku poddaje próbkę pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub część kontroli fizycznej albo zleca przeprowadzenie badań w ramach kontroli laboratoryjnej tej próbki.

25. Z badań, o których mowa w ust. 24, jest sporządzane sprawozdanie z badań.

26. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli w sposób zdalny, poza wykazem wskazanym w art. 68x ust. 4, zawiera także losowo wybrane przez kontrolującego imię i nazwisko, o których mowa w ust. 14, jeżeli kontrola obejmuje dokonanie zakupu kontrolnego.

27. Pojazd, przedmiot wyposażenia lub część nabyte w ramach zakupu kontrolnego podlegają zwrotowi po zakończeniu kontroli, a jeżeli w związku z ustaleniami z kontroli zostało wszczęte postępowanie, po zakończeniu postępowania, jeżeli pojazd, przedmiot wyposażenia lub część nadal mogą być użytkowane zgodnie z przeznaczeniem.

28. Do kontroli prowadzonej w sposób zdalny stosuje się odpowiednio przepisy art. 68x.

29. Podmiot gospodarczy, od którego nabyto pojazd, przedmiot wyposażenia lub część w ramach zakupu kontrolnego, jest zobowiązany do przyjęcia zwracanego pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części oraz zwrotu zapłaty za zwracany pojazd, przedmiot wyposażenia lub część.

30. Obowiązku, o którym mowa w ust. 29, nie stosuje się w przypadku gdy pojazd, przedmiot wyposażenia lub część pozyskane w ramach zakupu kontrolnego nie zostały zakwalifikowane jako próbka.

31. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku rozstrzyga o obowiązku przyjęcia zwracanego pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części oraz zwrotu w określonym

terminie zapłaty za zwracany pojazd, przedmiot wyposażenia lub część, w drodze postanowienia, na które służy zażalenie:

1) po zakończeniu kontroli – w przypadku gdy Dyrektor TDT nie przekazuje ministrowi właściwemu do spraw transportu protokołu kontroli wraz z aktami kontroli;
2) po otrzymaniu od ministra właściwego do spraw transportu informacji, że w związku z ustaleniami kontroli nie zostanie wszczęte postępowanie, albo informacji o zakończeniu postępowania – w pozostałych przypadkach.

32. W przypadku odmowy przyjęcia zwracanego pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części podlega on utylizacji albo może być przedmiotem:

1) nieodpłatnego przekazania lub darowizny na rzecz jednostek sektora finansów publicznych lub państwowych osób prawnych, które nie są jednostkami sektora finansów publicznych;
2) darowizny na rzecz jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2025 r. poz. 1043 i 1160), niebędących jednostkami sektora finansów publicznych, oraz fundacji lub organizacji pożytku publicznego, które prowadzą działalność charytatywną, opiekuńczą, kulturalną, leczniczą, oświatową, naukową, badawczo-rozwojową, wychowawczą, sportową lub turystyczną, z przeznaczeniem na realizację ich celów statutowych.

33. Podmiot gospodarczy ponosi koszty utylizacji pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części w przypadku, o którym mowa w ust. 32, jeżeli została wydana decyzja, o której mowa w art. 53b ust. 1, ust. 2 pkt 3 i ust. 3. W pozostałych przypadkach koszty utylizacji pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części są ponoszone przez Dyrektora TDT jako organ nadzoru rynku.

34. Kwota stanowiąca równowartość kosztów utylizacji pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części podlega ściągnięciu na podstawie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

35. W przypadku nieuiszczenia w terminie zwrotu zapłaty za zwracany pojazd, przedmiot wyposażenia lub część, kwota stanowiąca równowartość zwrotu zapłaty za zwracany pojazd, przedmiot wyposażenia lub część podlega ściągnięciu na podstawie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

36. Kwoty, o których mowa w ust. 34 i 35, stanowią przychód Dyrektora TDT jako organu nadzoru rynku.

Art. 68zj. 1. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku planuje zgodnie z zasadami określonymi w art. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/163 z dnia 7 lutego 2022 r. ustanawiającego przepisy dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 w odniesieniu do wymogów funkcjonalnych dotyczących nadzoru rynku w zakresie pojazdów, układów, komponentów i oddzielnych zespołów technicznych (Dz. Urz. UE L 27 z 08.02.2022, str. 1) oraz przeprowadza regularne badania laboratoryjne pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części, o których mowa w art. 7 ust. 2 rozporządzenia 167/2013, art. 8 ust. 2 rozporządzenia 168/2013 oraz art. 8 rozporządzenia 2018/858.

2. Pojazdy, przedmioty wyposażenia lub części pobierane są od podmiotów gospodarczych nieodpłatnie przez Dyrektora TDT jako organ nadzoru rynku.

3. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku poddaje próbkę pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części badaniom laboratoryjnym, zlecając ich przeprowadzenie laboratorium badawczemu, o którym mowa w art. 68zb.

4. Z badań laboratoryjnych, o których mowa w ust. 3, sporządza się sprawozdanie z badań.

5. Po przeprowadzeniu badań laboratoryjnych Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku zwraca podmiotowi gospodarczemu pojazd, przedmiot wyposażenia lub część wraz z protokołem z kontroli oraz ze sprawozdaniem z badań.

6. Do upoważnienia do pobrania pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części stosuje się przepis art. 68x ust. 4.

7. Kontrolujący przed pobraniem pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części do badań laboratoryjnych przeprowadza kontrolę fizyczną pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części.

8. Pojazd, przedmiot wyposażenia lub część pobrane od podmiotu gospodarczego do badań laboratoryjnych podlegają zwrotowi po zakończeniu tych badań, a jeżeli w związku z wynikami badań zostało wszczęte postępowanie, po zakończeniu postępowania, jeżeli pojazd, przedmiot wyposażenia lub część nadal mogą być użytkowane zgodnie z przeznaczeniem.

9. Do kontroli fizycznej pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części stosuje się odpowiednio przepisy art. 68x.

10. Podmiot gospodarczy, od którego pobrano do badań laboratoryjnych pojazd, przedmiot wyposażenia lub część, jest obowiązany do przyjęcia zwracanego pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części.

11. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku rozstrzyga o obowiązku przyjęcia zwracanego pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części w drodze postanowienia. Przepis art. 68zi ust. 31 stosuje się odpowiednio.

12. W przypadku odmowy przyjęcia zwracanego pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części stosuje się odpowiednio art. 68zi ust. 32.

13. Podmiot gospodarczy ponosi koszty utylizacji pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części w przypadku, o którym mowa w ust. 12, jeżeli została wydana decyzja, o której mowa w art. 53b ust. 2 pkt 3 i ust. 6. Kwota stanowiąca równowartość kosztów utylizacji pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części podlega ściągnięciu na podstawie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. W pozostałych przypadkach koszty utylizacji pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części są ponoszone przez Dyrektora TDT jako organ nadzoru rynku.

14. Kwota, o której mowa w ust. 13, stanowi przychód Dyrektora TDT jako organu nadzoru rynku.

Art. 68zk. 1. Wprowadzanie do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pojazdów podlega opłacie, zwanej dalej „opłatą za nadzór rynku motoryzacyjnego”.

2. Opłatę za nadzór rynku motoryzacyjnego uiszcza producent pojazdu za pośrednictwem podmiotu gospodarczego wprowadzającego do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyprodukowane przez tego producenta pojazdy, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. W przypadku pojazdów podlegających kompletacji przed wprowadzeniem ich do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej opłatę za nadzór rynku motoryzacyjnego uiszcza producent pojazdów skompletowanych za pośrednictwem podmiotu gospodarczego wprowadzającego do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyprodukowane przez tego producenta pojazdy skompletowane.

4. Opłatę za nadzór rynku motoryzacyjnego przeznacza się na finansowanie funkcjonowania i działania Dyrektora TDT jako organu nadzoru rynku w zakresie określonym w art. 3 ust. 3.

5. Opłata za nadzór rynku motoryzacyjnego nie stanowi przychodu Dyrektora TDT, o którym mowa w art. 55 ust. 2 w związku z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1194).

6. Stawka opłaty za nadzór rynku motoryzacyjnego wynosi:

a) 0,2% ceny netto od wszystkich pojazdów wprowadzonych do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w danym kwartale roku kalendarzowego, które zostały wyprodukowane przez:
   - producenta mającego siedzibę na terytorium jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej,
   - producenta nie posiadającego siedziby na terytorium jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej, ale posiadającego na terytorium takiego państwa co najmniej jeden zakład produkcyjny

   z zastrzeżeniem lit. b tiret drugie,

b) 1% ceny netto od wszystkich pojazdów wprowadzonych do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w danym kwartale roku kalendarzowego, które zostały wyprodukowane przez:
   - producenta nie posiadającego siedziby i zakładu produkcyjnego na terytorium jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej,
   - producenta wskazanego w art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2024/2754 z dnia 29 października 2024 r. nakładającego ostateczne cło wyrównawcze na przywóz nowych pojazdów elektrycznych o napędzie akumulatorowym przeznaczonych do przewozu osób pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz. Urz. UE L 2024/2754 z 29.10.2024).

7. Wartość wprowadzonych do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pojazdów, jest ustalana przez podmioty gospodarcze, o których mowa w ust. 2 i 3 na podstawie faktur VAT lub rachunków wystawianych przez końcowego sprzedawcę.

8. Podmiot gospodarczy, o którym mowa w ust. 2 i 3, bez wezwania oblicza i wpłaca opłatę za nadzór rynku motoryzacyjnego, na rachunek Dyrektora TDT jako organu nadzoru rynku za okres kwartalny, w terminie do dwudziestego dnia roboczego miesiąca następującego po zakończeniu danego kwartału.

9. Egzekucja opłaty za nadzór rynku motoryzacyjnego wraz z odsetkami następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

10. Podmiot gospodarczy, o którym mowa w ust. 2 i 3, przekazuje Dyrektorowi TDT jako organowi nadzoru rynku, w drodze elektronicznej przez stronę podmiotową Transportowego Dozoru Technicznego, kwartalne informacje o wysokości naliczonych opłat za nadzór rynku motoryzacyjnego, zgodnie z wzorem opublikowanym na tej stronie.

11. W przypadku pojazdów wprowadzonych do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot gospodarczy, o którym mowa w ust. 2 i 3, za pośrednictwem platform internetowych e-commerce, operatorzy platform przekazują Dyrektorowi TDT jako organowi nadzoru rynku, w drodze elektronicznej przez stronę podmiotową Transportowego Dozoru Technicznego, zbiorczą informację o podmiotach gospodarczych, które wprowadziły do obrotu pojazdy pozwalającą na ustalenie przez Dyrektora TDT jako organ nadzoru rynku wysokości należnej opłaty za nadzór rynku motoryzacyjnego, zgodnie z wzorem opublikowanym na tej stronie.

12. Informacja, o której mowa w ust. 10 i 11, powinna być opatrzona kwalifikowanym podpisem elektronicznym lub podpisem zaufanym.

13. Treść informacji, o których mowa w ust. 10 i 11, wykorzystuje się wyłącznie w celu wykonywania ustawy.

14. Treść informacji, o których mowa w ust. 10 i 11, stanowi tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 11 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1233 oraz z 2025 r. poz. 794).

15. Informacja, o której mowa w ust. 10 i 11, jest składana w terminie do 20 dnia miesiąca następującego po zakończeniu danego kwartału roku kalendarzowego.

16. W celu dokonania kontroli poprawności złożenia informacji oraz wyliczenia wysokości opłaty za nadzór rynku motoryzacyjnego, Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku może przeprowadzić kontrole u podmiotów gospodarczych oraz u operatorów platform. Kontrola może być przeprowadzana nie częściej niż raz na 2 lata.

17. Podmioty gospodarcze oraz operatorzy platform są obowiązani przechowywać złożone informacje przez okres 5 lat, licząc od początku roku następującego po roku obrotowym, w którym informacja została przedłożona Dyrektorowi TDT jako organowi nadzoru rynku oraz okazywać je na wezwanie Dyrektora TDT jako organu nadzoru rynku w celu dokonania kontroli poprawności złożenia informacji. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku może żądać również okazania faktur VAT lub rachunków, na podstawie których wypełnione zostały informacje.

Art. 68zl. 1. Środki finansowe stanowiące corocznie nadwyżkę opłaty za nadzór rynku motoryzacyjnego są przekazywane w 100% na Fundusz rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej, o którym mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 16 maja 2019 r. o Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 402 i 1572 oraz z 2025 r. poz. 303).

2. Dyrektor TDT przekazuje do ministra właściwego do spraw transportu informację o wysokości nadwyżki do końca kwietnia następnego roku kalendarzowego, którego dotyczy nadwyżka.

3. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze obwieszczenia, wysokość corocznej nadwyżki opłaty za nadzór rynku motoryzacyjnego oraz sposób i termin przekazania przez Dyrektora TDT środków finansowych stanowiących nadwyżkę, zgodnie z ust. 1.”;

11) w art. 69 w ust. 4 w pkt 2 wyrazy „na rachunku wystawionym przez tę służbę” zastępuje się wyrazami „na fakturze wystawionej przez tę służbę.”;

12) rozdział 6 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 6

Akcje serwisowe

„Art. 70. 1. Jeżeli podmiot gospodarczy stwierdził we wprowadzonym do obrotu pojeździe, przedmiocie wyposażenia lub części poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa, ochrony zdrowia i środowiska albo brak zgodności pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części z wymaganiami, jest obowiązany niezwłocznie powiadomić o tym Dyrektora TDT jako organ nadzoru rynku oraz podjąć działania zgodnie z przepisami rozdziału XII rozporządzenia 167/2013, rozdziału XII rozporządzenia 168/2013 lub rozdziału XI rozporządzenia 2018/858 – odpowiednio do kategorii pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części.

2. Podmiot gospodarczy jest obowiązany do udostępniania użytkownikom końcowym informacji o konieczności sprawdzenia stanu technicznego pojazdu w warunkach serwisowych producenta w taki sposób, aby informacja ta była dostępna dla użytkownika końcowego na stronie podmiotowej podmiotu gospodarczego po wpisaniu numeru VIN pojazdu. Informacja dotycząca akcji serwisowej powinna zawierać co najmniej numer i krótki opis akcji serwisowej lub informację, że pojazd nie jest objęty akcją serwisową.

3. Dyrektor TDT jako organu nadzoru rynku na podstawie powiadomienia , o którym mowa w ust. 1, występuje do ewidencji o przekazanie aktualnych informacji dotyczących użytkowników końcowych pojazdów.

4. Na podstawie danych otrzymanych z ewidencji Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku zawiadamia użytkowników końcowych o konieczności sprawdzenia stanu technicznego pojazdu w warunkach serwisowych producenta.

5. Podmiot gospodarczy uiszcza opłatę za powiadomienie użytkowników końcowych przez Dyrektora TDT jako organ nadzoru rynku o konieczności sprawdzenia stanu technicznego pojazdu w warunkach serwisowych producenta, na podstawie rachunku wystawionego przez Dyrektora TDT określającego termin uiszczenia tej opłaty. Opłata uiszczana jest przez podmiot gospodarczy na wskazany rachunek bankowy Transportowego Dozoru Technicznego.

6. Wysokość opłaty za powiadomienie każdego użytkownika końcowego nie może przekroczyć 0,25% wysokości przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68k ust. 1, od każdego powiadomienia.

7. W przypadku nieuiszczenia opłaty w terminie, podlega ona ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

8. Podmiot gospodarczy jest zobowiązany do informowania Dyrektora TDT o postępie w realizacji akcji serwisowych co najmniej raz na kwartał.

Art. 71. 1. Jeżeli producent stwierdził w pojeździe wprowadzonym do obrotu na podstawie świadectwa krajowej homologacji typu pojazdu, poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa, ochrony zdrowia i środowiska albo brak zgodności pojazdu z homologowanym typem, jest obowiązany niezwłocznie powiadomić o tym Dyrektora TDT jako organ nadzoru rynku oraz podjąć działania polegające na usunięciu tych zagrożeń.

2. W celu usunięcia zagrożeń, o których mowa w ust. 1, producent:

1) opracowuje plan działań mających na celu usunięcie zagrożeń, obejmujący zakres i harmonogram czynności oraz liczbę pojazdów;
2) uzgadnia z Dyrektorem TDT jako organem nadzoru rynku plan działań;
3) udostępnia użytkownikom końcowym informację o konieczności sprawdzenia stanu technicznego pojazdu w warunkach serwisowych producenta w taki sposób, aby informacja ta była dostępna dla użytkownika końcowego na stronie podmiotowej podmiotu gospodarczego po wpisaniu numeru VIN pojazdu. Informacja dotycząca

akcji serwisowej powinna zawierać co najmniej numer i krótki opis akcji serwisowej lub informację, że pojazd nie jest objęty akcją serwisową.

3. Po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, oraz planu działań, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku:

1) ocenia plan działań, a w przypadku gdy ma do niego zastrzeżenia, nakazuje producentowi uwzględnić zastrzeżenia w planie działań lub harmonogramie czynności;
2) akceptuje plan działań;
3) określa terminy informowania go o realizacji i zakończeniu działań;
4) zobowiązuje podmiot gospodarczy do informowania o postępie w realizacji akcji serwisowych co najmniej raz na kwartał.

4. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku na podstawie powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, występuje do ewidencji o przekazanie aktualnych informacji dotyczących użytkowników pojazdów.

5. Na podstawie danych otrzymanych z ewidencji Dyrektor TDT zawiadamia użytkowników końcowych o konieczności sprawdzenia stanu technicznego pojazdu w warunkach serwisowych producenta.

6. Producent uiszcza opłatę za powiadomienie przez Dyrektora TDT jako organu nadzoru rynku użytkowników końcowych o konieczności sprawdzenia stanu technicznego pojazdu w warunkach serwisowych producenta, na podstawie rachunku wystawionego przez Dyrektora TDT określającego termin uiszczenia tej opłaty. Opłata uiszczana jest przez producenta na wskazany rachunek bankowy Transportowego Dozoru Technicznego.

7. Wysokość opłaty za powiadomienie każdego użytkownika końcowego nie może przekroczyć 0,25% wysokości przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68k ust. 1, od każdego powiadomienia.

8. W przypadku nieuiszczenia opłaty w terminie, podlega ona ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

9. Producent informuje Dyrektora TDT o:

1) realizacji działań w celu usunięcia stwierdzonych zagrożeń w terminach wskazanych w harmonogramie czynności;
2) zakończeniu działań oraz przedstawia sprawozdanie z przeprowadzonych działań.

10. Koszty działań związanych z usunięciem zagrożeń ponosi producent.

11. Obowiązki informacyjne importerów i dystrybutorów określone odpowiednio w rozporządzeniu 167/2013, rozporządzeniu 168/2013 albo rozporządzeniu 2018/858 dotyczą importerów i dystrybutorów pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części, które posiadają świadectwo krajowej homologacji typu pojazdu, tramwaju albo trolejbusu albo świadectwo homologacji typu ONZ.”;

13) po rozdziale 6 dodaje się rozdział 6a w brzmieniu:

„Rozdział 6a

Administracyjne kary pieniężne

Art. 71a. 1. Podmiot gospodarczy, który:

1) składa fałszywe oświadczenia lub dokumenty w toku procedur homologacyjnych lub nadzoru rynku lub podczas wprowadzania środków naprawczych, o których mowa w rozdziale 6;

2) zataja dane lub specyfikacje techniczne, które mogłyby spowodować wycofanie z rynku pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, lub odmowę wydania lub cofnięcie świadectwa homologacji typu UE, świadectwa homologacji typu WE, świadectwa homologacji typu ONZ, świadectwa homologacji typu EKG ONZ, świadectwa krajowej homologacji typu pojazdu dla pojazdów kategorii: C, R, S, T4.1, T4.2, świadectwa krajowej homologacji typu tramwaju, świadectwa krajowej homologacji typu trolejbusu, świadectwa homologacji typu WE dla pojazdów produkowanych w małych seriach, świadectwa krajowej homologacji typu dla pojazdów produkowanych w małych seriach, uznania świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach wydanego przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, dopuszczenia jednostkowego pojazdu, dopuszczenia indywidualnego WE pojazdu, świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu, świadectwa unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, uznania dopuszczenia jednostkowego pojazdu wydanego przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, uznania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wydanego dla nowego pojazdu zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia 167/2013, art. 1 ust. 1 rozporządzenia 168/2013 albo art. 45 rozporządzenia 2018/858 przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej,

zezwolenia na wprowadzanie do obrotu przedmiotu wyposażenia lub części, które mogą stwarzać poważne zagrożenie dla właściwego funkcjonowania istotnych układów albo świadectwa homologacji montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu;

3) fałszuje wyniki badań w zakresie procedur homologacyjnych lub nadzoru rynku;

4) fałszuje dokumenty, tabliczki znamionowe lub oznaczenia homologacyjne w celu wprowadzenia do obrotu pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części;

5) stosuje urządzenia ograniczające skuteczność działania systemów pojazdu

– podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości sześciokrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68k ust. 1, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary, za każdy pojazd, przedmiot wyposażenia lub część, w odniesieniu do których dopuszczono się naruszeń. Nałożenie administracyjnej kary pieniężnej na podstawie pkt 1 nie wyłącza odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, o której mowa w art. 233 § 1 i 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.

2. Podmiot gospodarczy, który wprowadził do obrotu pojazd, przedmiot wyposażenia lub część bez wymaganego dokumentu: świadectwa homologacji typu UE, świadectwa homologacji typu WE, świadectwa homologacji typu ONZ, świadectwa homologacji typu EKG ONZ, świadectwa krajowej homologacji typu pojazdu dla pojazdów kategorii: C, R, S, T4.1, T4.2, świadectwa krajowej homologacji typu tramwaju, świadectwa krajowej homologacji typu trolejbusu, świadectwa homologacji typu WE dla pojazdów produkowanych w małych seriach, świadectwa krajowej homologacji typu dla pojazdów produkowanych w małych seriach, uznania świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach wydanego przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, dopuszczenia jednostkowego pojazdu, świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu, świadectwa dopuszczenia indywidualnego WE pojazdu, świadectwa unijnego dopuszczenia pojazdu, uznania dopuszczenia jednostkowego pojazdu wydanego przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, uznania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wydanego dla nowego pojazdu zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia 167/2013, art. 1 ust. 1 rozporządzenia 168/2013 albo art. 45 rozporządzenia 2018/858 przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska

państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo zezwolenia na wprowadzanie do obrotu przedmiotu wyposażenia lub części, które mogą stwarzać poważne zagrożenie dla właściwego funkcjonowania istotnych układów, lub na podstawie takiego dokumentu podpisanego przez osobę nieuprawnioną, podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości dwunastokrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68k ust. 1, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary, za każdy pojazd, przedmiot wyposażenia lub część, które wprowadził do obrotu.

3. Podmiot, który zamontował w pojeździe dodatkową instalację zasilania gazem pojazdu bez świadectwa homologacji montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu, podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości jednokrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68k ust. 1, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary, za każdy montaż tej instalacji w pojeździe.

4. Podmiot gospodarczy, który:

1) naruszył obowiązek, o którym mowa w art. 53b ust. 1 pkt 1 podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości jednokrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68k ust. 1, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary, za każdy pojazd, przedmiot wyposażenia lub część, które wprowadził do obrotu;
2) naruszył obowiązek, o którym mowa w art. 53b ust. 1 pkt 2, podlega administracyjnej karze pieniężnej za każdy pojazd, przedmiot wyposażenia lub część w wysokości równoważnej ich ceny sprzedaży użytkownikowi końcowemu z faktury VAT lub rachunku;
3) nie wykonał decyzji Dyrektora TDT jako organu nadzoru rynku, o której mowa w art. 53b ust. 3, lub ponownie udostępnił na rynku pojazd, przedmiot wyposażenia lub cześć pomimo wydania przez Dyrektora TDT decyzji o ich wycofaniu z rynku podlega administracyjnej karze pieniężnej za każdy pojazd, przedmiot wyposażenia lub część w wysokości równoważnej ich ceny sprzedaży użytkownikowi końcowemu z faktury VAT lub rachunku.

5. Podmiot gospodarczy, który wprowadził do obrotu pojazd, przedmiot wyposażenia lub część niezgodnie z wymogami:

1) art. 27 ustawy;
2) art. 33 i 34 rozporządzenia 167/2013;
3) art. 34, art. 38 i 39 rozporządzenia 168/2013;

4) art. 33, art. 36 i art. 38 rozporządzenia 2018/858;

7) art. 4–7 rozporządzenia (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2007, str. 1, z późn. zm.[11)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 715/2007”;

8) art. 4–11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2144 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie wymogów dotyczących homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, komponentów i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów, w odniesieniu do ich ogólnego bezpieczeństwa oraz ochrony osób znajdujących się w pojeździe i niechronionych uczestników ruchu drogowego, zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 78/2009, (WE) nr 79/2009 i (WE) nr 661/2009 oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 631/2009, (UE) nr 406/2010, (UE) nr 672/2010, (UE) nr 1003/2010, (UE) nr 1005/2010, (UE) nr 1008/2010, (UE) nr 1009/2010, (UE) nr 19/2011, (UE) nr 109/2011, (UE) nr 458/2011, (UE) nr 65/2012, (UE) nr 130/2012, (UE) nr 347/2012, (UE) nr 351/2012, (UE) nr 1230/2012 i (UE) 2015/166 (Dz. Urz. UE L 325 z 16.12.2019, str. 1, z późn. zm.[12)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/2144”;

10) art. 4–7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 595/2009 z dnia 18 czerwca 2009 r. dotyczącego homologacji typu pojazdów silnikowych i silników w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z pojazdów ciężarowych o dużej ładowności (Euro VI) i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 715/2007 i dyrektywę 2007/46/WE oraz uchylającego dyrektywy 80/1269/EWG, 2005/55/WE

---

11) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 199 z 28.07.2008, str. 1, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 1, Dz. Urz. UE L 158 z 16.06.2011, str. 1, Dz. Urz. UE L 142 z 01.06.2012, str. 16 oraz Dz. Urz. UE L 151 z 14.06.2018, str. 1.

12) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 272 z 30.07.2021, str. 11, Dz. Urz. UE L 292 z 16.08.2021, str. 4, Dz. Urz. UE L 398 z 11.11.2021, str. 29, Dz. Urz. UE L 409 z 17.11.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 107 z 06.04.2022, str. 18, Dz. Urz. UE L 213 z 16.08.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2023/2590 z 22.11.2023.

i 2005/78/WE (Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 1, z późn. zm.[13)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 595/2009”;

11) art. 5–8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 540/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie poziomu dźwięku pojazdów silnikowych i zamiennych układów tłumiących oraz zmieniającego dyrektywę 2007/46/WE i uchylającego dyrektywę 70/157/EWG (Dz. Urz. UE L 158 z 27.05.2014, str. 131, z późn. zm.[14)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 540/2014”;

12) regulaminów ONZ

– podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości dwunastokrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68k ust. 1, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary, za każdy pojazd, przedmiot wyposażenia lub część, które wprowadził do obrotu.

6. Podmiot gospodarczy, który naruszył obowiązek powiadomienia Dyrektora TDT, o którym mowa w art. 28 ust. 1, art. 38 ust. 1, art. 51, art. 70 ust. 1 i art. 71 ust. 1, podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości dwukrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68k ust. 1, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary, za każdy pojazd, przedmiot wyposażenia lub część, w stosunku do których nie dokonano zawiadomienia.

7. Podmiot gospodarczy, który naruszył obowiązek, o którym mowa w art. 49 lub nie podjął środków naprawczych niezbędnych do zapewnienia zgodności pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części z wymaganiami lub ich wycofania z rynku w przypadkach, o których mowa w:

1) art. 9 ust. 1 i 2, art. 12 ust. 1 i 2, art. 14 ust. 2 i 3 oraz art. 43 ust. 2 rozporządzenia 167/2013;
2) art. 10 ust. 1 i 2, art. 13 ust. 1 i 2, art. 15 ust. 2 i 3 oraz art. 48 ust. 2 rozporządzenia 168/2013;
3) art. 14 ust. 1 i 2, art. 17 ust. 1 i 2, art. 19 ust. 2 i 3 oraz art. 52 ust. 2 rozporządzenia 2018/858;
4) art. 4–7 rozporządzenia 715/2007;

---

13) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 200 z 31.07.2009, str. 52, Dz. Urz. UE L 167 z 25.06.2011, str. 1, Dz. Urz. UE L 47 z 18.02.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 151 z 14.06.2018, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 202).

14) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 239 z 19.09.2017, str. 3 oraz Dz. Urz. UE L 138 z 24.05.2019, str. 70.

5) art. 4–11 rozporządzenia 2019/2144;
6) art. 4–7 rozporządzenia 595/2009;
7) art. 5–8 rozporządzenia 540/2014;
8) regulaminów ONZ

– podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości dwunastokrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68k ust. 1, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary, za każdy pojazd, przedmiot wyposażenia lub część, wobec których środki naprawcze powinny zostać podjęte lub które powinny zostać wycofane z rynku.

8. Producent, który naruszył obowiązki w zakresie:

1) wyznaczenia przedstawiciela mającego siedzibę w Unii Europejskiej do celu reprezentowania przed Dyrektorem TDT, gdy producent pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części ma siedzibę poza Unią Europejską;
2) podania nazwy, zarejestrowanej nazwy handlowej lub zarejestrowanego znaku towarowego oraz adresu w Unii Europejskiej na pojazdach, przedmiotach wyposażenia lub częściach udostępnionych na rynku albo na opakowaniu lub w dokumencie dołączonym do danego przedmiotu wyposażenia lub części

– podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości dwukrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68k ust. 1, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary, za każdy przypadek naruszenia obowiązku.

9. Podmiot gospodarczy lub operator platform, który wbrew obowiązkowi lub na żądanie Dyrektora TDT nie udostępnia informacji i dokumentacji niezbędnych do wykonywania zadań realizowanych przez Dyrektora TDT w trybie i na zasadach określonych w ustawie, a rozporządzeniu 167/2013, rozporządzeniu 168/2013, rozporządzeniu 2018/858, rozporządzeniu 715/2007, rozporządzeniu 2019/2144, rozporządzeniu 595/2009, rozporządzeniu 540/2014 oraz regulaminach ONZ, w szczególności w przypadkach, o których mowa w:

1) art. 9 ust. 1 i 2, ust. 4, art. 11 ust. 3, art. 12 ust. 2–4, art. 14 ust. 3 i 4, art. 29 ust. 1, art. 32 ust. 4 i 5 oraz art. 47 ust. 1–3 rozporządzenia 167/2013;
2) art. 10 ust. 1 i 2, ust. 4, art. 12 ust. 3, art. 13 ust. 2–4, art. 34 ust. 1, art. 37 ust. 4 i 5 oraz art. 52 ust. 2 rozporządzenia 168/2013;
3) art. 14 ust. 1 i 2, ust. 4, art. 17 ust. 2 i 4, art. 19, ust. 4, art. 33 ust. 1 oraz art. 35 ust. 4 i 5 rozporządzenia 2018/858;

4) art. 4–7 rozporządzenia 715/2007;
5) art. 4–11 rozporządzenia 2019/2144;
6) art. 4–7 rozporządzenia 595/2009;
7) art. 5–8 rozporządzenia 540/2014

– podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości dwukrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68k ust. 1, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary, za każdy przypadek nieudostępnienia informacji lub dokumentów.

10. Podmiot gospodarczy lub operator platform, który uniemożliwia rozpoczęcie lub utrudnia Dyrektorowi TDT jako organowi nadzoru rynku prowadzenie czynności kontrolnych, podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości czternastokrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68k ust. 1, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary.

11. Służba techniczna, która narusza obowiązki określone w:

1) art. 66 lub art. 67 rozporządzenia 167/2013;
2) art. 70 lub art. 71 rozporządzenia 168/2013;
3) art. 80 lub art. 81 rozporządzenia 2018/858,

– podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości dwukrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68k ust. 1, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary, za każde stwierdzone naruszenie.

12. W przypadku, gdy służba techniczna:

1) nie zawiadomi Dyrektora TDT o zaprzestaniu prowadzenia działalności w kategoriach działań, do których została wyznaczona w trybie określonym w art. 8;
2) nie zwróci Dyrektorowi TDT dokumentów dotyczących wykonywanych przez nią działań w trybie wynikającym z art. 9 ust. 1;
3) nie zawiadomi Dyrektora TDT o zaprzestaniu spełnienia jednego bądź kilku warunków określonych w art. 4 ust. 2 oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 1;
4) nie realizuje działań, do których została wyznaczona w sposób wynikający z ustawy oraz przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 1

– podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości sześciokrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68k ust. 1, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary, za każde stwierdzone naruszenie.

13. Producent tramwaju lub producent trolejbusu, który:

1) wprowadza do obrotu tramwaj lub trolejbus bez wymaganego świadectwa zgodności, na podstawie świadectwa zgodności sfałszowanego lub podpisanego przez osobę nieuprawnioną;
2) narusza wymogi wynikające z przepisów wydanych na podstawie art. 55

– podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości dwunastokrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68k ust. 1, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary, za każde wprowadzenie do obrotu tramwaju lub trolejbusu, w odniesieniu do których nie wypełnił obowiązku.

14. Podmiot dokonujący montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu, który:

1) dokonuje montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu bez wymaganego wyciągu ze świadectwa homologacji montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu oraz instrukcji montażu, na podstawie wyciągu i instrukcji sfałszowanej lub podpisanej przez osobę nieuprawnioną;
2) narusza obowiązki, o których mowa w art. 36, art. 38 ust. 4 oraz art. 43;
3) narusza wymogi wynikające z przepisów wydanych na podstawie art. 58

– podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości jednokrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68k ust. 1, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary, za każdy montaż dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu, w odniesieniu do którego nie wypełnił obowiązku.

15. Operator platformy oferującej do sprzedaży nowe pojazdy, przedmioty wyposażenia i części, który nie realizuje obowiązku, o którym mowa w art. 14 ust. 4 lit. k rozporządzenia 2019/1020, podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości sześciokrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68k ust. 1, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary.

16. Podmiot gospodarczy, który nie realizuje obowiązku udostępnienia użytkownikom końcowym informacji o konieczności sprawdzenia stanu technicznego pojazdu w warunkach serwisowych producenta, o którym mowa w art. 70 ust. 2 lub art. 71 ust. 2 pkt 3, podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości jednokrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68k ust. 1, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary, za każdy przypadek nieudostępnienia

informacji dotyczącej pojazdu objętego koniecznością sprawdzenia stanu technicznego w warunkach serwisowych producenta.

Art. 71b. 1. Kto:

1) nie przekazuje informacji o wysokości naliczonych opłat w terminie określonym w art. 68zk ust. 10 podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości trzykrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68k ust. 1, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary;
2) nie przekazuje zbiorczej informacji o wysokości naliczonych opłat w terminie, o którym mowa w art. 68zk ust. 11 podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości sześciokrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68k ust. 1, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary;
3) fałszuje lub zataja dane, na podstawie których wypełniona została informacja, o której mowa w art. 68zk ust. 10 albo 11, lub podaje nieprawdziwe dane w informacji podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości sześciokrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68k ust. 1, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary;
4) nie przechowuje oraz nie okazuje na wezwanie Dyrektora TDT jako organu nadzoru rynku dokumentów, o których mowa w art. 68zk ust. 17, podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości trzykrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68k ust. 1, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary.

Art. 71c. 1. Administracyjne kary pieniężne, o których mowa w art. 71a i art. 71b, nakłada Dyrektor TDT w drodze decyzji administracyjnej.

2. Organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w sprawach, o których mowa w ust. 1, jest minister właściwy do spraw transportu.

3. Przy ustalaniu wysokości administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 71a i art. 71b, uwzględnia się w szczególności:

1) stopień, okoliczności i okres naruszenia obowiązków;
2) liczbę udostępnionych na rynku pojazdów lub przedmiotów wyposażenia lub części niezgodnych z wymogami albo liczbę pojazdów, w których dokonano montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu niezgodnie z wymogami;
3) uprzednie naruszenie obowiązków;

4) współpracę z Dyrektorem TDT jako organem nadzoru rynku, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia kontroli lub postępowania.

4. Przy wydawaniu decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 71a lub art. 71b, przepisu art. 189f ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.

5. Dyrektor TDT może odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 71a ust. 2, jeżeli podmiot gospodarczy zaprzestał naruszenia obowiązków, o których mowa odpowiednio w art. 53a–53c oraz potwierdził realizację tych obowiązków.

6. Dyrektor TDT może odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 71a ust. 3, w sytuacji, gdy podmiot, który zamontował w pojeździe dodatkową instalację zasilania gazem pojazdu bez świadectwa homologacji montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu, zlecił uprawnionemu podmiotowi wymianę tej instalacji w pojeździe, na swój koszt, na instalację zgodną z takim świadectwem.

7. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej nie może przekroczyć 90% ceny rynkowej za jaką oferowany jest pojazd, przedmiot wyposażenia lub część przez podmiot gospodarczy lub wysokości, o których mowa w art. 71a i art. 71b.

8. W przypadku, gdy podmiot gospodarczy, o którym mowa w art. 68zk ust. 2 i 3, nie dokona uiszczenia opłaty za nadzór rynku motoryzacyjnego, Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku składa wniosek do operatora platformy o zablokowanie wszystkich kont tego podmiotu gospodarczego na platformie do czasu uiszczenia opłaty. Operator platformy dokonuje blokady niezwłocznie, jednak nie później niż w ciągu 3 dni od dnia otrzymania wniosku.

Art. 71d. 1. Administracyjne kary pieniężne uiszcza się na rachunek Transportowego Dozoru Technicznego w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej stała się ostateczna. Od kary pieniężnej nieuiszczonej w terminie nalicza się odsetki za zwłokę w wysokości jak dla zaległości podatkowych.

2. Egzekucja administracyjnych kar pieniężnych wraz z odsetkami, o których mowa w ust. 1, następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

3. Wpływy z administracyjnych kar pieniężnych wraz z odsetkami, o których mowa w ust. 1, stanowią przychód Dyrektora TDT.”;

Art. 2. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1251 oraz z 2025 r. poz. 820 i 1006) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 66 w ust. 4 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) przebudowy samochodów osobowych przeznaczonych do zawodów sportowych dopuszczonych do ruchu na podstawie art. 74 ust. 2ca w celu spełnienia przez te pojazdy warunków określonych w art. 66 na potrzeby ich rejestracji na podstawie art. 73 ust. 1;”;

2) w art. 66a w ust. 4 skreśla się wyrazy „i w karcie pojazdu, jeżeli była wydana”;

3) w art. 71:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Pojazd zarejestrowany za granicą dopuszcza się do ruchu, jeżeli odpowiada wymaganym warunkom technicznym i jest zaopatrzony w tablice rejestracyjne z numerem rejestracyjnym składającym się z liter alfabetu łacińskiego i cyfr arabskich, z zastrzeżeniem art. 59 ust. 2 i 3, a kierujący pojazdem ma przy sobie dokument stwierdzający dokonanie rejestracji, z zastrzeżeniem ust. 5b.”,

b) po ust. 5a dodaje się ust. 5b w brzmieniu:

„5b. Pojazd zarejestrowany na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim dopuszcza się do ruchu w okresie roku od dnia wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli właściciel lub posiadacz pojazdu nie posiada miejsca stałego zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Informacja o dniu wjazdu pojazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, kraj jego rejestracji oraz dane pojazdu przekraczającego granice Rzeczypospolitej Polskiej, a także dane właściciela lub posiadacza tego pojazdu, ujęte w dokumencie stwierdzającym dokonanie jego rejestracji, przekazywane są przez Straż Graniczną do Centralnej Ewidencji Pojazdów.”,

c) dodaje się ust. 8 i 9 w brzmieniu:

„8. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu, ministrem właściwym do spraw informatyzacji oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych i instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, sposób weryfikacji przez organy rejestrujące pojazdy miejsca stałego zamieszkania, o którym mowa w art. 73aa ust. 1b ustawy z uwzględnieniem innych baz i rejestrów, w których gromadzone są dane o obcokrajowcach.

9. Minister właściwy do spraw informatyzacji, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu, ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych i instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, zakres i sposób gromadzenia przez Straż Graniczną danych i informacji, o których mowa w art. 71 ust. 5b.”;

4) w art. 72:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rejestracji dokonuje się:

1) na podstawie dowodu własności pojazdu lub dokumentu potwierdzającego powierzenie pojazdu, o którym mowa w art. 73 ust. 5;

2) w przypadku pojazdu nowego, na podstawie jednego z dokumentów:

a) świadectwa zgodności WE wraz z oświadczeniem zawierającym dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu,

b) świadectwa zgodności wraz z oświadczeniem zawierającym dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu,

c) świadectwa zgodności, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia, wraz z oświadczeniem zawierającym dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu,

d) dopuszczenia jednostkowego pojazdu wraz z oświadczeniem zawierającym dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu,

e) świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 33 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia, wraz z oświadczeniem zawierającym dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu,

f) uznania dopuszczenia jednostkowego pojazdu,

g) uznania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, o którym mowa w art. 68m ust. 1 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia,

g) świadectwa dopuszczenia indywidualnego WE pojazdu,

h) świadectwa unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia, wraz z oświadczeniem zawierającym dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu

– jeżeli są wymagane; świadectwa zgodności WE, świadectwa zgodności oraz oświadczenia zawierające dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu mogą być podpisane podpisem odbitym sposobem mechanicznym;

3) w przypadku pojazdu, o którym mowa w art. 68a ust. 3 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia, na podstawie unijnego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 tej ustawy, wraz z oświadczeniem zawierającym dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu;

4) w przypadku pojazdu, o którym mowa art. 68a ust. 5 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia, na podstawie krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 33 tej ustawy, wraz z oświadczeniem zawierającym dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu;

5) w przypadku pojazdu, o którym mowa art. 68a ust. 6 i 7 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia, na podstawie świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 33a tej ustawy;

6) w przypadku pojazdu, o którym mowa oraz art. 68n ust. 1 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia, na podstawie uznania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wraz z oświadczeniem zawierającym dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu;

7) na podstawie zaświadczenia o pozytywnym wyniku badania technicznego pojazdu, jeżeli jest wymagane albo dowodu rejestracyjnego pojazdu lub innego dokumentu wydanego przez właściwy organ państwa członkowskiego, potwierdzającego wykonanie oraz termin ważności badania technicznego;

8) na podstawie dowodu rejestracyjnego, jeżeli pojazd był zarejestrowany;

9) na podstawie dowodu odprawy celnej przywozowej, jeżeli pojazd został sprowadzony z terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej i jest rejestrowany po raz pierwszy;

10) na podstawie dokumentu potwierdzającego zapłatę akcyzy na terytorium kraju albo dokumentu potwierdzającego brak obowiązku zapłaty akcyzy na terytorium kraju albo zaświadczenia stwierdzającego zwolnienie od akcyzy, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym, jeżeli samochód osobowy, pojazd rodzaju „samochodowy inny", podrodzaj „czterokołowiec" (kategoria homologacyjna L7e) lub podrodzaj „czterokołowiec lekki" (kategoria homologacyjna L6e), samochód ciężarowy (kategoria homologacyjna N1), podrodzaj „furgon", „furgon/podest", „ciężarowo-osobowy", „terenowy", „wielozadaniowy" lub „van" lub samochód specjalny (kategoria homologacyjna M1 i N1), został sprowadzony z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej i jest rejestrowany po raz pierwszy.",

b) w ust. 1 w pkt 2 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) świadectwa zgodności, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 2 lub pkt 3a ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia, wraz z oświadczeniem zawierającym dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu,",

c) w ust. 1b wyrazy „o którym mowa w ust. 1 pkt 6a" zastępuje się wyrazami „o którym mowa w ust. 1 pkt 10",

d) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2.Wymagania ust. 1 nie dotyczą:

1) pojazdu, który był już zarejestrowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i od ostatniej rejestracji nie nastąpiła zmiana właściciela tego pojazdu, w przypadku gdy przerejestrowanie pojazdu jest dokonywane na wniosek właściciela tego pojazdu w związku ze zmianą jego miejsca zamieszkania (siedziby) – w zakresie dowodu własności pojazdu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1;

2) pojazdu zakupionego od Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej,

Krajowej Administracji Skarbowej lub Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej – w zakresie ust. 1 pkt 8;

3) pojazdu wycofanego czasowo z ruchu – w zakresie ust. 1 pkt 8; w tym przypadku zamiast dowodu rejestracyjnego wymaga się przedstawienia decyzji o czasowym wycofaniu pojazdu z ruchu;

4) pojazdu wyrejestrowanego, o którym mowa w art. 79 ust. 4 pkt 3 – w przypadku powtórnej rejestracji – w zakresie ust. 1 pkt 8;

5) pojazdu, o którym mowa w art. 81 ust. 4 pkt 1 – w zakresie ust. 1 pkt 7.”,

e) w ust. 2a wyrazy „o którym mowa w ust. 1 pkt 5” zastępuje się wyrazami „o którym mowa w ust. 1 pkt 8”,

f) po ust. 2b dodaje się ust. 2c w brzmieniu:

„2c. W przypadku braku możliwości uzyskania od producenta pojazdu, jego przedstawiciela, importera lub dystrybutora dla nowego pojazdu oświadczenia zawierającego dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu zamiast tego oświadczenia dopuszcza się przedłożenie zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu, o którym mowa w art. 81 ust. 11 pkt 2 lit. a. Przepis stosuje się również w przypadku pojazdu, o którym mowa w art. 68n ust. 1 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia.”;

5) po art. 72 dodaje się art. 72a w brzmieniu:

„Art. 72a. 1. W przypadku, gdy świadectwo zgodności i oświadczenie zawierające dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2 lit. c, zostały wystawione przez producenta pojazdu w postaci elektronicznej, na podstawie świadectwa homologacji typu UE pojazdu albo świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach, wydanego przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego i są one dostępne w centralnej ewidencji pojazdów organ rejestrujący uznaje je na potrzeby rejestracji pojazdu.

2. W przypadku, gdy świadectwo zgodności, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2 lit. c, zostało wystawione przez producenta pojazdu w postaci elektronicznej, na podstawie świadectwa homologacji typu UE pojazdu wydanego przez inny niż Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, organ rejestrujący występuje z zapytaniem o udostępnienie tego świadectwa zgodności, za pośrednictwem krajowego punktu dostępu, o którym mowa w art. 80aa ust.

1, a po otrzymaniu tego świadectwa uznaje je na potrzeby rejestracji pojazdu. Na potrzeby rejestracji uznaje się również oświadczenie wystawione w postaci elektronicznej przez producenta, przedstawiciela producenta lub importera tego pojazdu, jeżeli jest dostępne w centralnej ewidencji pojazdów.”;

6) w art. 73aa po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1d w następującym brzmieniu:

„1a. W przypadku, gdy właściciel pojazdu złoży wniosek o wydanie świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem, o którym mowa w art. 68a ustawy o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia, w terminie, o którym mowa w ust. 1, termin 30 dni na złożenie wniosku o rejestrację pojazdu biegnie od dnia uzyskania przedmiotowego świadectwa.

1b. Wniosek o rejestrację pojazdu, o którym mowa w ust. 1a, nie może być złożony później niż w terminie 180 dni od dnia sprowadzenia pojazdu.

1c. Jeżeli właściciel pojazdu, o którym mowa w art. 71 ust. 5b, przed upływem roku od dnia wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, uzyska miejsce stałego zamieszkania, jest zobowiązany złożyć wniosek o rejestrację pojazdu. Wniosek składa się w terminie 30 dni od dnia uzyskania miejsce stałego zamieszkania.

1d. Poprzez miejsce stałego zamieszkania rozumie się miejsce na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w którym osoba fizyczna przebywa lub ma zamiar przebywać przez co najmniej 185 dni w roku kalendarzowym, ze względu na swoje więzi osobiste i zawodowe, a w przypadku osoby niezwiązanej z tym miejscem zawodowo, ze względu na osobiste powiązania, które wskazują na istnienie ścisłych więzi między tą osobą a miejscem, w którym mieszka.”;

7) w art. 73c ust. 6 w pkt 3 wyrazy „art. 72 ust. 1 pkt 3, 6 lub 6a lub ust. 1b” zastępuje się wyrazami „art. 72 ust. 1 pkt 2–5, 9 lub 10 lub ust. 1b”;

8) w art. 73d ust. 4 w pkt 2 wyrazy „art. 72 ust. 1 pkt 3” zastępuje się wyrazami „art. 72 ust. 1 pkt 2”;

9) w art. 74:

a) w ust. 1 po wyrazach „w przypadkach określonych w ust. 2” dodaje się wyrazy „i ust. 2ca”,

b) w ust. 2 w pkt 2 w lit. c po wyrazach „badania technicznego” dodaje się wyrazy „procedury związanej z uzyskaniem świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem, o którym mowa w art. 68a ustawy o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia”,

c) w ust. 2a wyrazy „art. 72 ust. 1 pkt 6 i 6a” zastępuje się wyrazami „art. 72 ust. 1 pkt 9 i 10”,

d) po ust. 2ca dodaje się ust. 2cb w brzmieniu:

„2cb. Z dniem dokonania czasowej rejestracji samochodu osobowego przeznaczonego do zawodów sportowych, o której mowa w ust. 2ca, dotychczasowa decyzja o rejestracji tego samochodu osobowego, o której mowa w art. 73 ust. 1, lub dotychczasowa decyzja o czasowej rejestracji, o której mowa w art. 74 ust. 1, wygasa z mocy prawa.”;

10) w art. 79:

a) w ust. 1:

– pkt 2 po wyrazach „za fałszywe zeznania” dodaje się wyrazy „oraz posiada zaświadczenie wydane przez właściwy organ Policji potwierdzające zgłoszenie kradzieży pojazdu albo postanowienie o umorzeniu dochodzenia w sprawie kradzieży pojazdu wystawione przez właściwy organ”,

– uchyla się pkt 7,

b) po ust. 3b dodaje się ust. 3c w brzmieniu:

„3c. Organ rejestrujący dokonuje wyrejestrowania pojazdu z urzędu na podstawie informacji otrzymanej od administratora danych i informacji zgromadzonych w centralnej ewidencji pojazdów o wydaniu przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego decyzji o wycofaniu pojazdu z obrotu, o którym mowa w art. 53b ust. 1 pkt 2 i ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia, niezwłocznie po dniu otrzymania tej informacji.”;

11) w art. 79a ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Na liście rzeczoznawców samochodowych umieszcza się imię i nazwisko rzeczoznawcy oraz jego numer identyfikacyjny, nazwę jednostki akredytowanej, w której uzyskał certyfikat w zakresie rzeczoznawstwa samochodowego, oraz informację o zakresie uzyskanego certyfikatu.”;

12) w art. 80a w ust. 2:

a) w pkt 3 w literze d kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e i f w brzmieniu:

„e) wystawiono świadectwo zgodności w postaci elektronicznej, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy,

f) przeprowadzono procedurę uzyskania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem.”,

b) po pkt 3 po dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) wymienionych w art. 71 ust. 5b, które przekroczyły granicę Rzeczypospolitej Polskiej.”

13) po art. 80a dodaje się art. 80aa w brzmieniu:

„Art. 80aa. 1. Tworzy się krajowy punkt dostępu przy centralnej ewidencji pojazdów.

2. Krajowy punkt dostępu prowadzi minister właściwy do spraw informatyzacji w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 80a ust. 4.

3. Krajowy punkt dostępu umożliwia wymianę danych pomiędzy krajowymi punktami dostępowymi innych państw członkowskich Unii Europejskiej oraz z krajowymi podmiotami uprawnionymi – w zakresie danych dotyczących świadectw zgodności w postaci elektronicznej, zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/133 z dnia 4 lutego 2021 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 w odniesieniu do podstawowego formatu, struktury i środków wymiany danych dotyczących świadectw zgodności w formacie elektronicznym (Dz. Urz. UE L 42 z 05.02.2021, str. 1, z późn. zm.[15)]).

4. Krajowymi podmiotami uprawnionymi, w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań, są:

1) organy właściwe w sprawach rejestracji pojazdów;

2) Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego;

3) podmiot odpowiedzialny za prowadzenie katalogu marek i typów pojazdów homologowanych oraz dopuszczonych do ruchu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 80bh ust. 1;

4) minister właściwy do spraw transportu.”;

[15)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 68 z 03.03.2022, str. 22 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1061 z 11.04.2024.

14) w art. 80b:

a) w ust. 1:

– po pkt 18 dodaje się pkt 18a i 18b w brzmieniu:

„18a) o świadectwach zgodności w postaci elektronicznej oraz oświadczeniach producenta zawierających dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2 lit. c;

18b) o decyzjach o wycofaniu pojazdu z obrotu, o którym mowa w art. 53b ust. 1 pkt 2 i ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia;”;

– po pkt 21a dodaje się pkt 21b w brzmieniu:

„21b) o pojazdach, w odniesieniu do których istnieje podejrzenie niespełniania wymagań;”,

– po pkt 23 dodaje się pkt 24 w brzmieniu:

„24) o dacie wjazdu pojazdu, o którym mowa w art. 71 ust. 5b, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy katalog gromadzonych w ewidencji danych, o których mowa w ust. 1 pkt 6 lit. e i f, pkt 7 lit. a, pkt 8–18b i 20–24, przekazywanych przez podmioty, o których mowa w art. 80ba ust. 1, oraz uzupełnianych automatycznie przez system teleinformatyczny obsługujący ewidencję, mając na względzie użyteczność oraz proporcjonalność zakresu i rodzaju przetwarzanych danych, a także obowiązek monitorowania i sprawozdawczości w odniesieniu do emisji CO2.”;

15) w art. 80ba:

a) w ust 1:

– pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego – w zakresie danych, o których mowa w art. 80b ust. 1 pkt 18a, 18b, 21a i 21b, dodatkowo w przypadku wydania zezwolenia na odstępstwo od warunków technicznych, jakim powinien odpowiadać pojazd, o którym mowa w pkt 21a, dla pojazdu niezarejestrowanego – także w zakresie danych, o których mowa w art. 80b ust. 1 pkt 1 lit. a i pkt 13.”;

– dodaje się pkt 11 i 12 w brzmieniu:

„11) przez producentów pojazdów, w przypadku gdy świadectwo zgodności w postaci elektronicznej zostało wystawione na podstawie świadectwa homologacji typu UE pojazdu albo świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach, wydanego przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego albo przez krajowy punkt dostępu, w przypadku gdy świadectwo zgodności w postaci elektronicznej zostało wystawione na podstawie świadectwa homologacji typu UE pojazdu wydanego przez inny niż Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej – w zakresie danych, o których mowa w pkt 18a.”

12) przez Straż Graniczną - w zakresie danych, o których mowa w art. 80b ust. 1 pkt 1, 2, 13 i 24 w zakresie pojazdów, o których mowa w art. 71 ust. 5b.”;

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Dane, o których mowa w art. 80b ust. 1 pkt 6 lit. e i f, pkt 7 lit. a, pkt 8–18a i 20–23, mogą zawierać dodatkowo dane uzupełniane automatycznie przez system teleinformatyczny obsługujący ewidencję.”;

16) w art. 81:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Badania techniczne dzieli się na:

1) badania okresowe;
2) badania dodatkowe;
3) badania co do zgodności z warunkami technicznymi;
4) badania co do zgodności z warunkami technicznymi, o których mowa w art. 65q pkt 1.”,

b) w ust. 4:

– w pkt 1 w lit. f:

– – tiret trzecie otrzymuje brzmienie:

„– świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu wydane przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego,”,

– – tiret piąte otrzymuje brzmienie:

„– uznanie przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu

wydanego zgodnie z odpowiednio art. 1 ust. 1 rozporządzenia 167/2013, art. 1 ust. 1 rozporządzenia 168/2013 albo art. 45 rozporządzenia 2018/858 przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej;”,

− dodaje się pkt 3–6 w brzmieniu:

„3) pojazd, o którym mowa w art. 68a ust. 3 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia objęty świadectwem unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu;

4) pojazd, o którym mowa w art. 68a ust. 5 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia objęty świadectwem krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu wydanym przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego;

5) pojazd, o którym mowa w art. 68a ust. 6 i 7 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia objęty świadectwem krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem wydanym przez uprawnionego diagnostę;

6) pojazd, o którym mowa w art. 68n ust. 1 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia objęty uznanym przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego świadectwem krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wydanym zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia 167/2013, art. 1 ust. 1 rozporządzenia 168/2013 albo z art. 45 rozporządzenia 2018/858 przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej.”,

c) dodaje się ust. 12h w brzmieniu:

„12h. Przepisów ust. 12d–12g nie stosuje się do okresowych badań technicznych pojazdów, o których mowa w ust. 12b, przeprowadzanych w podstawowej stacji kontroli pojazdów na stanowisku zewnętrznym.”;

17) w art. 83 w ust. 1:

a) w pkt 1 dodaje się lit. f w brzmieniu:

„f) badań co do zgodności samochodów osobowych przeznaczonych do zawodów sportowych z warunkami technicznymi, o których mowa w art. 65q pkt 1;”,

b) w pkt 2 dodaje się lit. d w brzmieniu:

„d) badań co do zgodności samochodów osobowych przeznaczonych do zawodów sportowych z warunkami technicznymi, o których mowa w art. 65q pkt 1.”;

18) w art. 84 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Starosta cofa diagnoście uprawnienie do wykonywania badań technicznych:

1) jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli, o której mowa w art. 83b ust. 2 pkt 1, stwierdzono:

a) przeprowadzenie przez diagnostę badania technicznego niezgodnie z określonym zakresem i sposobem wykonania,

b) wydanie przez diagnostę zaświadczenia albo dokonanie wpisu do dowodu rejestracyjnego pojazdu niezgodnie ze stanem faktycznym lub przepisami;

2) na wniosek Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego, jeżeli w wyniku przeprowadzonych czynności kontrolnych, w tym jako organu nadzoru rynku, stwierdzono:

a) przeprowadzenie przez diagnostę czynności,

b) wydanie przez diagnostę dokumentów

– niezgodnie z procedurą krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem,

c) przeprowadzenie przez diagnostę procedury krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem bez spełnienia wymagań, o których mowa w art. 68l ust. 1 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia.”,

19) w art. 129b:

a) w ust. 3 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) używania przyrządów kontrolnych lub pomiarowych służących do określania nacisku osi pojazdu lub maksymalnej prędkości konstrukcyjnej pojazdu;”;

b) ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. W celu dokonania sprawdzenia nacisku osi pojazdu lub maksymalnej prędkości konstrukcyjnej pojazdu strażnicy gminni (miejscy), mający prawo jazdy odpowiedniej kategorii, mogą kierować tym pojazdem.”,

20) po art. 129d dodaje się art. 129da w brzmieniu:

„Art. 129da 1. W ramach wykonywania kontroli ruchu drogowego przez funkcjonariusza Policji, inspektora Inspekcji Transportu Drogowego lub funkcjonariusza

Służby Celno-Skarbowej Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego jako organ nadzoru rynku jest upoważniony do kontroli dokumentów związanych z ładunkiem oraz kontroli fizycznej tego ładunku, przewożonego na drogach publicznych, w zakresie przestrzegania zgodności z aktami prawnymi, dla których jest organem nadzoru rynku zgodnie z art. 3 ust. 3 ustawy o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia.”;

21) w art. 130a w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu:

„1a) poruszania się pojazdem, po upływie roku od dnia wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku pojazdu, o którym mowa w art. 71 ust. 5b;

1b) poruszania się pojazdem, który nie odpowiada warunkom technicznym, określonym w Konwencji o ruchu drogowym, sporządzonej w Wiedniu dnia 8 listopada 1968 r. (Dz. U. z 1988 r. poz. 40 i 41);”;

22) w art. 132 w ust. 1a dodaje się pkt 8 i 9 w brzmieniu:

„8) upływu roku od dnia wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku pojazdu, o którym mowa w art. 71 ust. 5b,

9) stwierdzenia, że pojazd nie odpowiada warunkom technicznym, określonym w Konwencji o ruchu drogowym, sporządzonej w Wiedniu dnia 8 listopada 1968 r.”;

23) w art. 140mb w:

a) ust. 1 wyrazy „o którym mowa w art. 73aa ust. 1” zastępuje się wyrazami „o którym mowa w art. 73aa ust. 1 albo 1a albo 1c”,

b) ust. 5 wyrazy „o którym mowa odpowiednio w art. 73aa ust. 1 albo 2” zastępuje się wyrazami „o którym mowa odpowiednio w art. 73aa ust. 1 albo ust. 1a albo ust. 1c albo ust. 2”.

Art. 3. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 229) w art. 3 w ust. 1 uchyla się pkt 1e.

Art. 4. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1194) w odnośniku do tytułu ustawy dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniającego dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr

305/2011 (Dz. Urz. UE L 169 z 25.06.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 191 z 28.07.2023, str. 1, Dz. Urz. UE L 2024/1252 z 03.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90589 z 01.10.2024).”.

Art. 5. W ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 2056) w art. 28 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Przepisów ust. 1 nie stosuje się do niektórych pojazdów specjalnych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia (Dz. U. poz. 919).”.

Art. 6. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 126, 222 i 340) użyte w art. 109 w ust. 2a, 2b i 3f wyrazy „art. 72 ust. 1 pkt 6a” zastępuje się wyrazami „art. 72 ust. 1 pkt 10”.

Art. 7. W ustawie z dnia 16 maja 2019 r. o Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 402 i 1572 oraz z 2025 r. poz. 303) w art. 5 w ust. 1 po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) środków finansowych stanowiących 100% corocznej nadwyżki opłaty za nadzór rynku motoryzacyjnego, o której mowa w art. 68zl ust. 1 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia (Dz. U. poz. 919);”.

Art. 8. Diagnosta, który uzyskał uprawnienie do wykonywania badań technicznych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, jest obowiązany ukończyć szkolenie, o którym mowa w art. 68l ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, najpóźniej w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 9. 1. W terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy za równoznaczne z ukończeniem szkolenia, o którym mowa w art. 8, uważa się odbycie jednodniowego szkolenia w zakresie krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem, prowadzonego przez Dyrektora Instytutu Transportu Samochodowego, Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego, albo jednostkę upoważnioną przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego do prowadzenia szkolenia.

2. Za uczestnictwo w szkoleniu pobiera się opłatę nie wyższą niż 13% udziału procentowego przeciętnego wynagrodzenia w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, na podstawie art. 20 pkt 2

ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1631 i 1674 oraz z 2025 r. poz. 718, 769 i 1159).

3. Opłata za uczestnictwo w szkoleniu stanowi przychód Instytutu Transportu Samochodowego, Transportowego Dozoru Technicznego albo jednostki upoważnionej przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego do prowadzenia szkolenia.

4. Uczestnictwo w szkoleniu potwierdza się zaświadczeniem wydanym przez Dyrektora Instytutu Transportu Samochodowego, Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego albo jednostkę upoważnioną przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego do prowadzenia szkolenia.

Art. 10. 1. Dopuszczenie do ruchu drogowego ciągnika rolniczego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w oparciu o warunki obowiązujące w ustawach zmienianych w art. 1 i art. 2 i bez przedłożenia do pierwszej rejestracji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jednego z dokumentów, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 2, uznaje się za równoważne w skutkach prawnych z jego dopuszczeniem na podstawie świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu, pod warunkiem uzyskania w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy adnotacji w dowodzie rejestracyjnym o treści: „Pojazd dopuszczony do ruchu w związku z art. 10 ustawy z dnia …. o zmianie ustawy o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia oraz niektórych innych ustaw”. Adnotację w dowodzie rejestracyjnym zamieszcza organ rejestrujący właściwy ze względu na miejsce stałego zamieszkania (siedzibę) lub czasowego zamieszkania właściciela pojazdu.

2. W przypadku postępowań zakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy wydaniem decyzji ostatecznej w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji o rejestracji ciągnika rolniczego, można żądać, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, wznowienia postępowania po wejściu w życie ustawy, na podstawie ust. 1.

Art. 11. 1. Do postępowań o rejestrację pojazdu wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Do postępowań o rejestrację pojazdu wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w odniesieniu do pojazdu, o którym mowa w art. 68a ust. 5–7 dodawanym do ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

Art. 12. Pojazd zarejestrowany na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim, dopuszczony do ruchu zgodnie z art. 71 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym, którego właściciel lub posiadacz w dniu wejścia w życie ustawy ma miejsce stałego zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 73aa ust. 1d dodawanym do ustawy zmienianej w art. 2, podlega rejestracji w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 13. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 68 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 68r dodawanym do ustawy zmienianej w art. 1, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 14. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 1 pkt 4 lit. a i b, pkt 7 oraz art. 2 pkt 4 lit. b, pkt 5, pkt 12 lit. a w zakresie dodawanej lit. e, pkt 13, pkt 14 lit. a tiret pierwsze w zakresie dodawanego punktu 18a i lit. b oraz pkt 15 lit. a tiret pierwsze w zakresie dodawanego pkt 11 i lit b – w zakresie, w jakim dotyczą świadectw zgodności w postaci elektronicznej – które wchodzą w życie z dniem 5 lipca 2026 r.;
2) art. 1 pkt 2 lit. c tiret drugie, pkt 3 lit. d, pkt 4 lit. c, pkt 5 lit. b, pkt 10, art. 2 pkt 4 lit. a, c–e, pkt 6 w zakresie dodawanych ust. 1a i 1b, pkt 7, pkt 8, pkt 9 lit. b i c, pkt 12 lit. a w zakresie dodawanej lit. f, pkt 16 lit. b i pkt 18, art. 4 oraz art. 11 ust. 2 – w zakresie, w jakim dotyczą procedury krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem – które wchodzą w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia;
3) art. 2 pkt 3, pkt 6 w zakresie dodawanych ust. 1c i 1d, pkt 12 lit. b, pkt 14 lit. a tiret trzecie, pkt 15 lit. a tiret drugie w zakresie dodawanego pkt 12, pkt 21 i 22 oraz art. 11 – które wchodzą w życie po upływie 1 roku od dnia ogłoszenia;
4) art. 2 pkt 11 – który wchodzi w życie po upływie 2 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Za zgodność pod względem prawnym,
legislacyjnym i redakcyjnym
Tomasz Behrendt
Zastępca Dyrektora Departamentu Prawnego
w Ministerstwie Infrastruktury

Elektronicznie podpisany przez:
Tomasz Krzysztof Behrendt
Data:
2025-9-16 15:54:22

Potwierdzam zgodność wydruku z dokumentem wydanym w postaci elektronicznej:

Identyfikator dokumentu	1907995.9822694.7115506
Nazwa dokumentu	Projekt ustawy UC95.pdf
Tytuł dokumentu	Projekt ustawy UC95
Skrót dokumentu	74131CE8462FFFEF640F9C44199D89A025B87515
Wersja dokumentu	1.0
Data podpisu	16.09.2025
Sygnatariusz	Tomasz Krzysztof Behrendt
Rodzaj certyfikatu	Certyfikat kwalifikowany podpisu elektronicznego
	EZD 3.128.103.103.
Data wydruku:	18.09.2025 12:30:08
Autor wydruku:	Rajska-Stasiak Agnieszka